

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนวัดศาลานารามและโรงเรียนบ้านป่อระแหง อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี

โดย
นางสาวชลิตา กุลกิจวัฒน์
มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2549

บทคัดย่อ

เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัด
ศาลวนารามและโรงเรียนบ้านบ่อระแหง อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ทิพย์สุดา พุฒจร

การศึกษาเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับและลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพล
ต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ โดยศึกษาปัจจัยที่มี
อิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ เพื่อน ครอบครัวและสื่อมวลชน

ผลการศึกษารูปได้ว่า เพื่อน ครอบครัวและสื่อมวลชนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิด
พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมมีระดับความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาที่ละปัจจัย
พบว่า

1. เพื่อนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
เป็นรายข้อระดับมาก คือ การช่วยเพื่อน เมื่อเพื่อนมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับบุคคลอื่น และระดับ
ปานกลางเรียงตามลำดับอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมจากมากไปน้อย คือ การพูดเท็จเพื่อช่วย
เพื่อน การแต่งกายผิดระเบียบ การมาโรงเรียนสายตามเพื่อน การดูสื่อลามกตามเจ้าชู้ชวนของ
เพื่อน เล่นการพนัน การดื่มของมึนเมา การโดดเรียนตามเพื่อน การสูบบุหรี่ และการไปลักทรัพย์
ตามการชักชวนของเพื่อน

2. ครอบครัวเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอยู่ในระดับปาน
กลาง เรียงตามลำดับความมีอิทธิพลจากมากไปน้อย ดังนี้ การพูดเท็จเมื่อทำความคิดเพราะไม่
ต้องการถูกลงโทษจากครอบครัว การออกไปเที่ยวเตร่หลังเลิกเรียนกับเพื่อนเพราะไม่ต้องการอยู่
บ้าน การมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับคนอื่นครอบครัวจะเห็นว่าถูกเสมอ การแสดงกิริยาก้าวร้าวและ
รุนแรงกับคนอื่น เพราะครอบครัวไม่เคยสอนหรือต่อว่า การมาโรงเรียนสายเนื่องจากครอบครัวไม่
มีใครใส่ใจ การเห็นคนในครอบครัวดื่มของมึนเมาจึงลองดื่มบ้าง การที่เห็นคนในครอบครัวเล่น
การพนันจึงเล่นการพนันบ้าง การเห็นคนในครอบครัวดูสื่อลามกจึงไปหามาดูบ้าง การต้องการเงิน
แล้วครอบครัวไม่ให้ จึงไปลักขโมยของคนอื่น และการเห็นคนในครอบครัวสูบบุหรี่จึงสูบบ้าง

3. สื่อมวลชนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอยู่ในระดับปาน
กลาง เรียงตามลำดับความมีอิทธิพลจากมากไปน้อย คือ ดูรายการที่ชอบจนกว่าจะไม่ว่าจะดีก็แค่
ไหนทำให้มาโรงเรียนสาย การเห็นข่าวจากสื่อมวลชนเรื่องการก่อเหตุทะเลาะวิวาทจึงคิดว่าเป็น
เรื่องของศักดิ์ศรีและจะทำบ้าง การทำความผิดจะพูดเท็จเพราะทำตามตัวละครที่ได้รับชม การเห็น

จากการเล่นการพนันผ่านทางสื่อมวลชนจึงไปหัดเล่นการพนันบ้าง การแสดงกิริยาก้าวร้าวและรุนแรงกับคนอื่น การออกไปเที่ยวเตร่หลังจากเวลาเลิกเรียนเพราะทำตามตัวละคร การเห็นคนสูบบุหรี่คิ่่มของมีนเมาผ่านทางสื่อมวลชนจึงทำบ้าง การเห็นการนำเสนอผ่านทางสื่อมวลชนเรื่องการลักทรัพย์จึงทำบ้าง และจากสื่อลามกจึงทำตามบ้าง

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

กิตติกรรมประกาศ

การทำสารนิพนธ์เรื่องนี้ ผู้ศึกษาได้รับความเมตตา เอาใจใส่ ให้คำปรึกษา แนะนำ และตรวจสอบแก้ไขจากอาจารย์ทิพย์สุดา พุฒจร อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

ขอขอบพระคุณ คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ คือ อาจารย์สุณี คำนวนศิลป์ และ อาจารย์ศักดิ์พันธ์ ตันวิมลรัตน์ ที่ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์และตรวจสอบแก้ไข สารนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณผู้ให้ข้อมูลและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้ความเมตตา ช่วยเหลือ ในการให้ข้อมูลแก่ผู้ศึกษา

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อสาคร จุลกิจวัฒน์ คุณแม่เขาวมาลัย จุลกิจวัฒน์ และเพื่อนๆ สาขาวิชาการจัดการชุมชนทุกคนที่คอยห่วงใยเอาใจใส่เป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำและช่วยเหลือ

สำหรับคุณค่าและประโยชน์จากสารนิพนธ์นี้ ผู้ศึกษาขอมอบคุณความดีทั้งหมดให้แก่ผู้มีพระคุณดังกล่าวข้างต้นและคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้ศึกษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร สวทช.ลพบุรี

ชลิตา จุลกิจวัฒน์

มีนาคม 2550

ที่ประชุมสาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร พิจารณา
แล้วอนุมัติให้สารนิพนธ์ของ นางสาวชลิตา จุลกิจวัฒน์ เรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิด
พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดศาลานารามและโรงเรียนบ้านบ่อ
ระแหง อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี” มีคุณภาพเพียงพอที่จะเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ

กรรมการสารนิพนธ์

1. (ประธานกรรมการ)

(อาจารย์สุณี คำนวลศิลป์)

2. (กรรมการ)

(อาจารย์ศักดิ์พันธ์ ต้นวิมลรัตน์)

มหาวิทยาลัยศิลปากร (อาจารย์ที่ปรึกษา)
(อาจารย์ที่ปรึกษา พุฒจรรย์) สงวนลิขสิทธิ์

..... (หัวหน้าสาขาวิชาการจัดการชุมชน)

(อาจารย์วันชัย เจือบุญ)

..... (คณบดีคณะวิทยาการจัดการ)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุทธะนันท์)

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การศึกษา	3
ขอบเขตของการศึกษา	3
ตัวแปรในการศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
แนวคิดเกี่ยวกับชุมชน	5
แนวคิดเรื่องพฤติกรรม	15
แนวคิดและทฤษฎีของความสัมพันธ์ในครอบครัว.....	22
แนวคิดและทฤษฎีของการคล้อยตามเพื่อน	26
ทฤษฎีพัฒนาการทางบุคลิกภาพ.....	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	30
3 วิธีดำเนินการศึกษา.....	31
การกำหนดประชากร	31
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	32
การสร้างแบบสอบถาม	32
สถิติที่ใช้ในการศึกษา	33
การวิเคราะห์ข้อมูล	33
ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล	33

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการศึกษา	35
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	35
ตอนที่ 2 ระดับและลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3.....	37
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	50
สรุปผลการศึกษา	50
อภิปรายผล	51
ข้อเสนอแนะ	53
บรรณานุกรม	54
ภาคผนวก	56
ภาคผนวก ก	57
ภาคผนวก ข	63
ประวัติย่อของผู้ศึกษา	72

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	สถิติความประพฤติของนักเรียนทั่วประเทศ พ.ศ. 2539.....	2
2	ตารางแสดงพัฒนาการของวัยรุ่น ☐ นในแต่ ☐ ละช ☐ วงวัย 10	
3	ตารางแสดงจำนวนประชากรของโรงเรียนวัดศาลานาราม.....	31
4	ตารางแสดงจำนวนประชากรของโรงเรียนบ้านบ่อระแหง.....	32
5	ตารางแสดงค่าความถี่และร้อยละผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	35
6	ตารางแสดงค่าความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	36
7	ตารางแสดงค่าความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับชั้น....	36
8	ตารางแสดงค่าความถี่และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเกรดเฉลี่ย....	37
9	ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรม ที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โดยภาพรวม	38
10	ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรม ที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำแนกเป็นรายชื่อจากอิทธิพลที่ได้รับจาก เพื่อน	38
	ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรม ที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำแนกเป็นรายชื่อจากอิทธิพลที่ได้รับจาก ครอบครัว.....	40
12	ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรม ที่ไม่เหมาะสม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำแนกเป็นรายชื่อจากอิทธิพลที่ได้รับจาก สื่อมวลชน.....	41
13	ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรม ที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โดยภาพรวม	43
14	ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรม ที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำแนกเป็นรายชื่อจากอิทธิพลที่ได้รับจาก เพื่อน	44
15	ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรม ที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำแนกเป็นรายชื่อจากอิทธิพลที่ได้รับจาก ครอบครัว.....	45

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนผลิตสื่อบริการ

16	ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำแนกเป็นรายชื่อจากอิทธิพลที่ได้รับจากสื่อมวลชน.....	47
----	--	----

มหาวิทยาลัยศิลปากร สภวนลิขสิทธิ์

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมไทยในอดีตเป็นสังคมที่หล่อหลอมเด็กไทยให้เป็นผู้สืบทอดทางศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณี และเติบโตขึ้นเพื่อการเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ เด็กเป็นสมาชิกในชุมชนคุณครูญาติลูกหลานที่คอยช่วยกันดูแลเอาใจใส่ปกป้องคุ้มครองกันอย่างเต็มที่ เด็กมีครูเป็นบิดามารดาคนที่สองที่อบรมดูแล สั่งสอนให้ความรู้อย่างเต็มที่ มีศีลธรรม การเป็นแบบอย่างที่ดีในความประพฤติ การวางตัว และการเป็นกัลยาณมิตรอย่างเต็มเปี่ยม ศาสนาพุทธมีบทบาทสำคัญในการเป็นศูนย์กลางอบรมสั่งสอนด้านจิตใจให้เป็นคนดี มีศีลธรรม องค์กรประกอบและสิ่งแวดล้อมที่สร้างขึ้นได้หล่อหลอมเด็กไทยในอดีตให้เป็นลักษณะประชาคม ล้วนเปี่ยมไปด้วย วัฒนธรรมความรักเอื้ออาทรและการดูแลเอาใจใส่ธรรมชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ครอบครัว วัด โรงเรียน ชุมชน เป็นกระบวนการทางสังคมประเพณีที่งดงาม เด็กทุกคนที่ผ่านคุณภาพคุณลักษณะของเด็กไทยจนมีเอกลักษณ์ประจำชาติหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นคนดีมีจิตใจที่อ่อนโยน ยิ้มง่าย เป็นมิตรมีน้ำใจ มีความเอื้อเฟื้อ รู้จักสัมมาคารวะ วางตนให้เหมาะสม รู้จักพอ ในแนวคิดทางสายกลาง ดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย ประมาทตน เคารพตนและผู้อื่น เป็นต้น (สมพงษ์ จิตระดับ 2547 : 1 – 2)

ความงดงามและคุณค่าของสังคมไทยและเด็กไทยจำนวนมากเริ่มเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจาก สังคมแบบใหม่ ยุคโลกาภิวัตน์ ทุนนิยมสมัยใหม่ วัฒนธรรมตะวันตก การแข่งขันในระบบตลาดที่มุ่งกำไรเป็นประโยชน์สูงสุด จึงทำให้ทุกหน่วยของสังคมมีบทบาทหน้าที่แตกต่างกันและ ทำให้สังคมเกิดกลุ่มคนที่มีฐานะ ชนชั้น รายได้ จากระบบการศึกษาที่สูงต่ำแตกต่างกัน การชี้ฐานะของคนในสังคมล้วนดูจากปัจจัยทางวัตถุ รสนิยม ตำแหน่งทางสังคม รายได้ และอื่นๆ สังคมไทยสมัยใหม่เป็นแหล่งหล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงกับเด็กไทย และยิ่งรุนแรงขึ้นหลังจากที่ประเทศไทยเผชิญปัญหาทางเศรษฐกิจ

จากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วเช่นนี้ทำให้รัฐบาลเล็งเห็นความสำคัญของเด็กจึงส่งเสริมให้เด็กได้รับการศึกษาเล่าเรียนมากที่สุดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นสำคัญ รัฐบาลได้จัดตั้งสถานศึกษาและจัดหาอุปกรณ์การศึกษา

ที่ทันต่อโลกไร้พรมแดนและเปิดกว้างทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการจึงมีนโยบายขยายโอกาสทางการศึกษาเพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาลโดยการจัดตั้งให้มีโรงเรียนที่ขยายโอกาสทางการศึกษาขึ้น เพื่อเป็นการรับนักเรียนในเขตพื้นที่ใกล้เคียงที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แต่ขาดโอกาสทางการศึกษาให้เข้ามาศึกษาต่อในชั้นมัธยมศึกษาทุกคน ดังนั้น นักเรียนที่เข้ามาศึกษาจึงมีพื้นฐานทางความรู้ สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมต่างกัน จึงทำให้เด็กแสดงพฤติกรรมต่างกันอย่างออกไป (สุพรรณิ นอบน้อม 2542 : 1) และพฤติกรรมที่หลายฝ่ายกำลังให้ความสนใจ คือ พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมที่เด็กได้แสดงออกมา จากสถิติความประพฤตินักเรียนทั่วประเทศปี พ.ศ. 2537 ของกองสารวัตรนักเรียน กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พบว่านักเรียนมีความที่ไม่เหมาะสม ดังตาราง

ตารางที่ 1 สถิติความประพฤตินักเรียนทั่วประเทศ พ.ศ. 2539

ลำดับที่	พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม	จำนวน	ร้อยละ
1	หลบหนีการเรียน	625	33.38
2	แต่งกายไม่ถูกระเบียบ	217	11.59
3	เที่ยวเตร่ ไม่ดูแลเรียน	126	6.78
4	เล่นการพนัน สนุกเกอร์ บิลเลียด	174	9.29
5	ประพฤตินในทำนองชั่วสาว	63	3.37
6	ดื่มสุรา เบียร์ สูบบุหรี่	361	19.28
7	ตรวจพบสารเสพติด	5	0.27
8	จับกลุ่มมั่วสุม	63	3.37
9	พกอาวุธ วัตถุระเบิด	3	0.16
10	ก่อการทะเลาะวิวาท	6	0.32
11	เล่นการพนัน ตู้ไฟฟ้า วิดีโอเกมส์	6	3.53
12	เข้าสถานที่ที่ไม่เหมาะสม	108	5.77
13	ลักทรัพย์	28	1.50
14	อื่นๆ	27	1.44
	รวม	1,827	100

ที่มา : กองสารวัตรนักเรียน กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
(2539 อ้างถึงใน สุพรรณิ นอบน้อม 2542 : 2)

โรงเรียนวัดศาลานารามและโรงเรียนบ้านบ่อระแหง อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี เป็นโรงเรียนที่เปิดขึ้นเพื่อสนองนโยบายของภาครัฐในการขยายโอกาสทางการศึกษา เพื่อเป็นการรับนักเรียนในเขตพื้นที่ใกล้เคียงที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แต่ขาดโอกาสทางการศึกษาให้เข้ามาศึกษาต่อในชั้นมัธยมศึกษาทุกคน จึงทำให้โรงเรียนทั้งสองประสบปัญหาเด็กมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การหนีเรียน การแต่งกายผิดระเบียบ การเล่นการพนันสนุกเกอร์และปัญหาอื่นๆ ผู้ศึกษาเห็นว่าปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนเป็นปัญหาสำคัญที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อน วุ่นวาย และก่อความไม่สงบสุขในโรงเรียน หากไม่หาทางป้องกัน แก้ไขหรือยับยั้งให้ถูกวิธีและทันต่อเหตุการณ์จะกลายเป็นปัญหาที่ติดตัวเด็กจนกระทั่งนำไปสู่การละเมิดกฎหมาย บ้านเมืองที่เพิ่มความรุนแรงมากขึ้น ผู้ศึกษาจึงสนใจทำการศึกษาวามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมออกมาและแต่ละปัจจัยมีระดับความสำคัญมากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
2. เพื่อศึกษาถึงระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

ขอบเขตของการศึกษา

ด้านเนื้อหา

ผู้ศึกษามุ่งศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนและทำการศึกษาถึงระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน

ด้านประชากรและพื้นที่

ประชากรที่ทำการศึกษา คือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3) ของโรงเรียนวัดศาลานารามและโรงเรียนบ้านบ่อระแหง อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 94 คน

ด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการศึกษา ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2549 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2550

ตัวแปรในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ได้แก่ เพื่อน
ครอบครัว สื่อมวลชน

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนวัด
ศาลวนารามและโรงเรียนบ้านบ่อระแหง อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี

นิยามศัพท์เฉพาะ

นักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในปีการศึกษา 2549 ของโรงเรียนวัดศาลวนารามและโรงเรียนบ้านบ่อระแหง
อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี

พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่ปฏิบัติไม่ถูกกฎระเบียบของ
โรงเรียนวัดศาลวนารามและโรงเรียนบ้านบ่อระแหง ได้แก่ การหนีเรียน การแต่งกายไม่ถูก
ระเบียบ การทะเลาะวิวาท การเข้าสถานที่ที่ไม่เหมาะสม การเล่นการพนัน การดื่มสุรา การสูบ
บุหรี่ การลักทรัพย์ การพูดเท็จและการดูสื่อลามก

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

1. ทราบปัจจัยและระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่
เหมาะสมของนักเรียน
2. ผลการศึกษาจะเป็นข้อมูลพื้นฐานที่เป็นประโยชน์ในการนำไปใช้หามาตรการหรือ
แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษา “ เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดศาลานารามและโรงเรียนบ้านบ่อระแหง อำเภอพนมทวน จังหวัด
กาญจนบุรี ” ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น

แนวคิดเรื่องพฤติกรรม

แนวคิดและทฤษฎีของความสัมพันธ์ในครอบครัว

แนวคิดและทฤษฎีของการคล้อยตามเพื่อน

ทฤษฎีพัฒนาการทางบุคลิกภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น
ความหมายของวัยรุ่น
มทาวทิทยาลัยศิลปากร สวอนลิขสิทธิ์

เฮอร์ลอค (Hurlock 1975 อ้างถึงใน ฉิฉินันท์ วิชัชรัมย์ 2542 : 11) ได้ให้ความ
ความหมายของคำว่าวัยรุ่น ซึ่งตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Adolescence” มีรากศัพท์
มาจากภาษาลาติน “Adoliscere” หมายความว่า การเจริญเติบโตหรือเจริญเติบโตไปสู่วุฒิภาวะ (to
grow or to grow to maturity) การที่เด็กจะบรรลุถึงวุฒิภาวะในขั้นนี้ไม่เพียงแต่จะ
เจริญเติบโตทางร่างกายเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่จิตใจก็จะเจริญตามไปด้วย ก็จะต้อง
มีพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน พร้อมๆกัน ได้แก่ ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์
และสังคม นอกจากนั้นยังกล่าวไว้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ เป็นวัยแห่ง
การปรับตัวทางสังคม เป็นวัยแห่งปัญหา เป็นวัยที่มีความเครียดทางอารมณ์
ตัดสินใจ

อย่างไรก็ตามเร็วและรุนแรง ทศนคติในการมองโลกและสังคมของเด็กวัยรุ่นอาจมีความขัดแย้ง
กับ ผู้ใหญ่ อาจไม่เข้าใจความรู้สึกนึกคิดของวัยรุ่น อาจก่อให้เกิดปัญหาติดตามมาได้

สโตน และ เชิร์ช (Stone and Church อ้างถึงใน ฉิฉินันท์ วิชัชรัมย์ 2542 : 12)
ได้กล่าวถึงวัยรุ่นไว้ว่า เป็นช่วงของวัยเด็กที่จะพัฒนาไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่
ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม จะเริ่มให้ความสนใจในตนเอง

พยายามคบหาตนเอง หากานิยม และปรัชญาของชีวิต อีกทั้งยังมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับ
ตนเอง ทางจิตใจ วัชรุจะมีการพัฒนาในด้านความรู้ สึก

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ความคิด และอารมณ์ □ ที่แตก □ ่างจากวัยเด็ก เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทาง □ ่างกาย ทำให้ □
วัยรุ่น □ มีความแปรปรวนทางอารมณ์ □ โดยการแสดงออกทางอารมณ์ □

สรศักดิ์ พลประเสริฐ (2542 : 1) วัยรุ่น คือ วัยที่สิ้นสุดความเป็นเด็กและเป็นสะพานทอด
ไปยังวัยผู้ใหญ่ เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต ถ้าหากครู ผู้ปกครอง หรือบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับ
กับเด็กไม่เข้าใจเด็ก ไม่ให้ความช่วยเหลือที่ดีและถูกทางจะทำความเสียหายให้แก่ชีวิตของเด็กได้

ปรีชา วิหคโคและคณะ (2532 อ้างถึงใน สรศักดิ์ พลประเสริฐ 2542 :19) ได้ให้
ความหมายของวัยรุ่นว่า หมายถึง คนหนุ่มสาว เด็กวัยทีนเอง (Teenages) เป็ยวัยที่อายุเป็น
ตัวเลขลงท้ายด้วยคำในภาษาอังกฤษว่า –teen คือ ตัวเลข 13 – 19 เป็นวัยอลวน

สุชา จันทน์เอม (2529 : 2) วัยรุ่น หมายถึง วัยสิ้นสุดความเป็นเด็กเป็นวัยที่เป็นสะพาน
ไปหาวัยผู้ใหญ่

สรุป วัยรุ่น หมายถึง วัยที่สิ้นสุดความเป็นเด็ก ก้าวสู่ภาวะความเป็นหนุ่มสาวแต่ □ ไม่
□ สามารถที่จะกำหนดแน □ นอนได □ ่ว □ เริ่มต □ นและสิ้นสุดลงเมื่อใด แต่ □ ถือเอจาก
ความเปลี่ยนแปลงทาง □ ่างกาย สติป □ ญญา อารมณ์ □ และสังคม ไปพร □ ้อมๆกัน อีกทั้ง
ยังเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตที่ต้องการการดูแลเอาใจใส่จากสังคมรอบข้าง

มหาวิทยาลัยศิลปากร สวทช. สวทช. สวทช.

พัฒนาการของวัยรุ่น

องค์การอนามัยโลก(WHO 1995 อ้างถึงใน ปิ่นทิพย์ ชะเอม 2544:8) กล่าวว่าวัยรุ่น
เป็นผู้ที่มีลักษณะ 3 ประการ คือ มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จะมีความเจริญเติบโตในด้าน
ความสูง น้ำหนัก รวมถึงเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงของอวัยวะเพศจนกระทั่งมีวุฒิภาวะทางเพศอย่าง
สมบูรณ์ พัฒนาการทางด้านจิตใจ มีการเพิ่มความสามารถในความคิดเป็นนามธรรมมากขึ้นและมี
การเปลี่ยนแปลงจากเด็กเป็นผู้ใหญ่ และพัฒนาการด้านสังคม จากการพึ่งพาผู้อื่นในครอบครัว
เป็นการพึ่งพาตนเอง

1. พัฒนาการทางร่างกาย

อัตราการเจริญเติบโตช้าลง รูปร่างเข้าสัดส่วนผู้ใหญ่ เด็กหญิงร่างกายเริ่มเปลี่ยนแปลง
หลายอย่าง เช่น เริ่มมีประจำเดือน น้ำหนักและส่วนสูงจะเพิ่มขึ้นจนถึงอายุประมาณ 17 – 18 ปี
ลักษณะเพศอย่างที่สองอย่างสม่ำเสมอ รังไข่เจริญอย่างรวดเร็ว ทรวงอกเริ่มขยายใหญ่หรือขนาด
ใกล้เคียงกับผู้ใหญ่ เด็กชายเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายมากขึ้นตั้งแต่อายุ 13 ปี การ
เจริญเติบโตทางด้านอื่นปานกลางแต่อวัยวะเพศเติบโตเร็ว มีขนตามใบหน้าและลำตัว เด็กวัยนี้
เริ่มเข้าสู่วัยหนุ่มสาวเมื่ออายุ 14 – 15 ปี รูปร่างขยายใหญ่ เพิ่มทั้งน้ำหนักและส่วนสูง เสียงห้าว
และจะเริ่มเข้าสู่ปกติเมื่อถึงวัยรุ่นตอนปลาย ร่างกายจะผลิตน้ำอสุจิมามากและมีน้ำอสุจิลื่นที่

เรียกว่า “ ผื่นเปื่อย ” หรือมีการบำบัดความใคร่ด้วยตนเอง (Masturbation) เด็กก็จะมีวุฒิภาวะทางเพศสมบูรณ์ สามารถสืบพันธุ์ได้

การเจริญเติบโตโดยทั่วไปของเด็กหญิงจะเร็วกว่าเด็กชาย แต่เมื่อเด็กชายมีอายุ 15 ปีแล้วจะสูงเท่ากับเด็กหญิงที่อยู่ในวัยเดียวกัน ความเจริญทางส่วนสูงจะหยุดเมื่ออายุประมาณ 20 ปี วัยนี้สายตาจะดีกว่าวัยที่ผ่านมา อวัยวะที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาการและการรอกงามของมนุษย์ คือ ต่อมไร้ท่อต่างๆ โดยเฉพาะต่อมเพศ ซึ่งช่วยกระตุ้นให้วัยรุ่นมีความรู้สึกรักต่อเพศตรงข้าม

สรศักดิ์ พลประเสริฐ (2544 : 20) กล่าวว่า ลักษณะทางกาย มีลักษณะเด่น 2 ประการ คือ อัตราการเพิ่มอย่าง “ พรวดพราด ” ของส่วนสูงและน้ำหนัก รวมทั้งการเพิ่มขนาดและหน้าที่ของอวัยวะเพศ

2. พัฒนาการทางอารมณ์

อารมณ์ของเด็กวัยรุ่นเปลี่ยนแปลงเร็ว บางครั้งรุนแรง มักแสดงความรู้สึกเปิดเผยและตรงเกินไป เชื่อมมั่นในตัวเอง ชอบอิสระ ต้องการพึ่งตนเอง และพิสูจน์ให้ผู้ใหญ่เห็นว่าเขามีความเป็นตัวของตัวเอง สิ่งเหล่านี้เขาจะสนองตอบตัวเองโดยการคบเพื่อนวัยเดียวกัน ความต้องการที่กล้าที่สุด ในวัยนี้ คือ ความต้องการความยอมรับในความสามารถในเพศหญิงหรือชาย เติบโตจนวัยรุ่นวัยเดียวกันและเพศตรงข้าม วัยนี้ชอบเอาใจใส่กับรูปร่างของตัวเองและมีความกังวลใจต่อรูปร่างที่เปลี่ยนแปลง นิยมในบุรุษและสตรีที่มีชื่อเสียงและอยากทำตาม เหตุที่ทำให้อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่ายและรุนแรง คือ ความเปลี่ยนแปลงทางกาย การเปลี่ยนแปลงของอวัยวะภายใน เช่น ต่อมต่างๆ และการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ การพัฒนาการทางอารมณ์ของเด็กวัยรุ่นนี้ผู้ปกครองครูหรือผู้ใกล้ชิดควรเอาใจใส่เป็นพิเศษเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาขึ้นได้ (ประสาธ อิศรปริดา 2533 : 65)

3. พัฒนาการทางอารมณ์และบุคลิกภาพ

กำธร พริ้งสุทธกะ (2536 :26 – 28 อ้างถึงใน ปิ่นทิพย์ ชะเอม 2544 : 53) กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่สำคัญในการพัฒนาและผสมผสานบุคลิกภาพ บุคลิกภาพจะพัฒนาได้เต็มที่ต่อเมื่อการเจริญเติบโตในทุกด้านได้พัฒนาใกล้ระดับสูงสุด บุคคลต้องผ่านพัฒนาการขั้นต้นๆมาด้วยดี บุคลิกภาพจึงจะปกติ ช่วงวัยรุ่นจะมีพัฒนาการบุคลิกภาพมาก อันเนื่องมาจากพัฒนาการและประสบการณ์ใหม่ๆ มีความสลับซับซ้อนมากขึ้นในชีวิต ประสบการณ์ใหม่ๆ เหล่านี้ ได้แก่

1. การมีร่างกายอย่างผู้ใหญ่
2. การมีวุฒิภาวะทางเพศ พร้อมทั้งมีแรงผลักดันและอารมณ์แบบใหม่
3. การมีจิตสำนึกต่อตนเอง (Self – awareness) มากขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากความต้องการอันแรงกล้าที่จะนำทางตนเอง และประเมินมาตรฐาน เป้าหมาย และอุดมคติในชีวิตใหม่

วัยรุ่นเป็นวัยที่ผ่านการเรียนรู้และเข้าใจกฎเกณฑ์ของสังคมมากพอสมควร เริ่มจากครอบครัว โรงเรียน กลุ่มเพื่อน และสังคมรอบข้าง เป็นวัยที่พัฒนาจากการเป็นเด็ก เข้าสู่ความเป็นหนุ่มสาว เป็นระยะที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจเพื่อที่จะก้าวไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ในขณะที่เดียวกันก็ต้องการให้ผู้ใหญ่เข้าใจและยอมรับว่าเขาเป็นบุคคลสำคัญคนหนึ่ง

สตรัคคี พลประเสริฐ (2544 : 20) กล่าวว่า อารมณ์ คือ ความรู้สึก แบ่งได้ 2 ประเภท คือ อารมณ์สุขและอารมณ์ทุกข์ ความรัก ความร่าเริงสนุกสนานนั้นเป็นอารมณ์สุข ความกลัว ความกังวลใจเป็นอารมณ์ทุกข์

ฮอลดี (G.Stanley Hall 1947 อ้างถึงใน สตรัคคี พลประเสริฐ 2544 : 20) ได้ศึกษา ลักษณะทางอารมณ์ของวัยรุ่นแล้วสรุปว่า อารมณ์ของเด็กวัยรุ่นเหมือน “ พายุบูแคม ” (Strom and Stress) ซึ่งหมายถึงอารมณ์ต่อไปนี้

1. อารมณ์รุนแรง เมื่อได้รับความกระทบกระเทือนใจเล็กน้อย
2. อารมณ์อ่อนไหว ไม่คงที่ เกิดง่ายหายเร็ว
3. ควบคุมการแสดงออกไม่ค่อยได้
4. มักมีอารมณ์ค้าง

มหาวิทยาลัยศิลปากร ส่วนวลัยสิทธิ์

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความกระตือรือร้น มีความสามารถหลายอย่าง มีพลังในการทำงานและการแสดงออกทางสติปัญญา รู้จักปรับปรุงบุคลิกภาพ เลียนแบบผู้ที่ตนยกย่อง รู้จักใช้ความคิดอย่างลึกซึ้ง ชอบทำสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ เด็กที่ขาดความมั่นคงในตนเองจะเป็นเด็กที่ไวต่อความรู้สึก มีความกระวนกระวายต่อคำพูดที่พูดออกไป ซึ่งสามารถเห็นความแตกต่างได้ พัฒนาการของวัยรุ่นนี้คือ

1. มีความสนใจตนเองและมองการณ์ไกล รู้จักปรับตัวในสังคมได้ดี
2. ปลุกฝังการพึ่งตนเอง ชอบอิสระ
3. รู้จักปรับตัวและจงรักภักดีต่อบุคคลในครอบครัว โรงเรียนและชุมชน

เราสามารถวัดหรือสังเกตพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กได้จากความสนใจของเด็กและความต้องการของเด็ก พัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กวัยนี้จะกว้างขึ้นเนื่องจากเด็กชอบทำและทดลองหรือเลียนแบบ หรือจากการลองผิดลองถูก ซึ่งการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญเพราะเด็กได้ลงมือทำเอง ได้พบและแก้ปัญหาด้วยตนเอง ผู้ใหญ่ไม่ควรขัดขวางเด็กควรจัดให้เด็กอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีและช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง

ความเปลี่ยนแปลงทางด้านต่างๆ ของเด็กเป็นสิ่งสำคัญมาก ซึ่งผู้ใหญ่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องมีความเข้าใจและยอมรับว่าต้องมีการเปลี่ยนแปลงอันเป็นธรรมชาติของเด็กแล้วก็ต้องเข้าใจ

ต่อไปอีกว่าความเปลี่ยนแปลงในชีวิตเด็กดังกล่าวแล้วจะสร้างความอึดอัดและรำคาญใจแก่เขาด้วย บางอย่างอาจทำให้เขาตกใจมากหากเขาเหล่านั้นจะไม่ทราบความเป็นจริงและไม่มีการเตรียมตัวมาก่อน ครูและผู้ปกครองควรจะได้ว่ามีความจำเป็นที่จะอธิบายความจริงต่างๆ ให้แก่เด็ก เพื่อเขาจะได้ไม่เกิดความสะเทือนใจหรืออึดอัดใจเกินความจำเป็น ถ้าหากผู้ใหญ่ไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้จะทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาได้

ในช่วงการเจริญเติบโตของวัยรุ่นเพื่อจะเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ การจะผ่านพ้นวัยนี้ไปได้ เด็กวัยรุ่นมักจะต้องเผชิญกับความกดดันที่เกิดจากการเรียนรู้ในสิ่งที่ตนไม่เคยได้เรียนรู้มาก่อน นั่นคือการเรียนรู้การดำเนินชีวิตของผู้ใหญ่อย่างรวดเร็วและรอบด้าน ในขณะที่ตนเองยังไม่แข็งแรงเพียงพอ จึงเป็นภาระหนักของเด็กวัยรุ่นในการจะผ่านช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อนี้ไป หากเพเลียงพล้ำตกอยู่ในความเสี่ยงหรือพฤติกรรมเสี่ยงขึ้น นั่นคืออุปสรรคในการเจริญเติบโต อาจอันตรายถึงชีวิตหรือไม่ถึงชีวิตก็อาจจะไม่สามารถที่จะพัฒนาไปเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพต่อไปได้ (ปิ่นทิพย์ ชะเอม 2544 : 11)

สรศักดิ์ พลประเสริฐ (2544 : 20) กล่าวว่า สติปัญญาของเด็กวัยรุ่นเป็นเด็กที่คิดแบบมี

เหตุผลเชิงนามธรรม มีลักษณะเด่น คือ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

1. คิดในสิ่งที่เกินนามธรรม
2. สามารถตั้งสมมติฐานได้
3. สามารถตรวจสอบสมมติฐานได้

5. พัฒนาการทางสังคม

พัฒนาการทางสังคม หมายถึง ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีลักษณะเด่น 2 ประการ คือ เด็กวัยรุ่นมีความสัมพันธ์กับเพื่อนจนยึด “เพื่อนเป็นหลัก” และ “เริ่มมีความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ” (สรศักดิ์ พลประเสริฐ 2544 : 20)

นอกจากเด็กวัยรุ่น จะมีการเปลี่ยนแปลงอย างมากมายทาง างกายและจิตใจแล ว
วัยรุ่น นยังมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเองเกี่ยวกับสถานะความเป นอย ภายในครอบครัวด
 วย ดังจะเห็นได้

ว าเด็กในวัยนี้ องการเป นอิสระและการเป นตัวของตัวเองชอบอย ตามลำพัง มี อย เป นศักดิ์ วน มีของ ไซ ส วนตัว วัย นมีความต องการอย างรุนแรงในการ
ที่จะทำตนเองให้ เป นที่ยอมรับนับถือของเพื่อนและบุคคลในสังคม เห็นได้ จากส วนใหญ่
 จะ ไซ เวลาอยู่ ในกลุ่ม มเพื่อน ลักษณะของความสัมพันธ์ ระหว างเพื่อนในเด็กชายและ
หญิงจะมีความแตก างกัน ในเรื่องการคบเพื่อนเพศเดียวกัน เด็กหญิงจะชอบคบเพื่อนกลุ่ม
มเล็ก 2-3 คน มีเพื่อนสนิท 1 คนที่พอจะบอกความลับได้ เมื่ออายุ 15 ป จะมีเพื่อนกลุ่ม มใหญ่

กว าติม เด็กชายยังไม่ มีเพื่อนสนิทชอบทำกิจกรรม มากขึ้นทั้งในและนอกโรงเรียน ส วน
ความสัมพันธ์ ระหว างเพศตรงข าม เด็กชายจะสนใจเด็กหญิงเมื่ออายุ 14 ป เด็กหญิง
สนใจเด็กชายที่โตกว าเนื่องจากมีวุฒิภาวะทางเพศที่เร็วกว าเด็กชายวัยเดียวกันนั่นเอง
(ฉินันท์ วิชัชรัมย์ 2545 : 17-18) ดังนั้นจึงสามารถสรุปพัฒนาการของวัยรุ่น นแต่ ละช วงวัย
โดยแสดงในตารางต อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงพัฒนาการของวัยรุ่น นในแต่ ละช วงวัย

ช ☐ วงวัย พัฒนาการ	วัยแรกรู ☐ น	วัยรุ่น ☐ นตอนต ☐ น	วัยรุ่น ☐ นตอนปลาย
ค ☐ านร ☐ างกาย	โตเร็ว	ลักษณะทางเพศชัดเจนขึ้น	ลักษณะทางเพศสมบูรณ์ ☐ และเริ่มทำหน ☐ าที่ใด ☐
ค ☐ านอา รมณ ☐	ขัดเย ☐ งในตนเอง “อิสระหรือพึ่งพา ตนเอง”	เริ่มมีอารมณ์ ☐ มันคงขึ้น เอาจริงเอาจังและยัง ว ☐ นวย	เข ☐ าใจตัวเองมากขึ้นจึงลด ความขัดเย ☐ งภายในและ ควบคุมอารมณ์ ☐ ใด ☐ ดี ยิ่งขึ้น รับผิดชอบ และ ☐ งถือ ตนเอง
ค ☐ าน สังคม	คบเพื่อนเพศเดียวกัน อิทธิพลของครอบครัว พว ☐ กับเพื่อน	มาตรฐานเดียวกัน เริ่ม สนใจเพศตรง ข ☐ าม ต ☐ องการความ สนใจ และการยอมรับ	เพศแยกแยะบทบาทหน ☐ าที่ ต ☐ อครอบครัว สังคม และ เพื่อน
ค ☐ าน สติป ☐ ญญา	ช ☐ างคิดช ☐ างฝ ☐ นเริ่มเข ☐ าใจ นามธรรมและ ตั้งสมมติฐาน	คิดหาทางเลือกที่อาจ เป ☐ นไปใด ☐ เริ่มเข ☐ าใจมุมมองที่ต ☐ างกันแต่ ☐ ยังไม่ ☐ รอบคอบ	รู ☐ จักคิดและแก ☐ ป ☐ ญหาที่ เป ☐ นนามธรรมไซ ☐ เหตุผลเชิงจริยธรรม มุ ☐ งฝ ☐ กทักษะวิชาชีพเพื่อพึ่งพา ตนเอง
จุดสนใจ	นึกถึงรูปลักษณ ☐ ใน อุดมคติและกังวล ว ☐ ตนปกติหรือไม่ ☐	สนใจรูปลักษณ ☐ ที่เป ☐ นจริงของตนและปรุ ☐ งแต่ ☐ งไห ☐ น ☐ าคู ☐ งขึ้น	มุ ☐ งสนใจงานอาชีพและ การมี ค ☐ ครอง สนใจความถูกต้อง ☐ งในสังคม

เอกลักษณ์ □ ของตน	แสวงหาเอกลักษณ์ □ หลายแบบ เปลี่ยนไป มา ตนเองยังสับสน	ยอมรับเอกลักษณ์ □ บางอย่างลดการลงคิด ลงถูก	บางคนเริ่มพบและยอมรับ ในเอกลักษณ์ □ ที่แท้ □ จริง ของตนเอง
----------------------	--	--	--

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, คู่มือการพัฒนา
เด็ก ตามความต่องานพื้นฐานของเด็กฉบับประชาชน, เล่มที่ 3, รัฐจักวัยรุ่น
(กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นายกรัฐมนตรี้, 2535 : 28 อ้างถึงใน ญัตินันท์ วิชัชรัมย์ 2545 :
18)

ช่วงระยะของวัยรุ่น

การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นนั้นแบ่งเป็นเกณฑ์ที่นักจิตวิทยาใช้ในการแบ่งวัยรุ่น
ซึ่งอาจจะไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริงเนื่องจากเด็กแต่ละคนอาจจะมีการ
เจริญเติบโตทางสู่วัยรุ่นไม่พร้อมกัน (สุชา จันทน์ อเม 2529 : 22 – 24) ได้แบ่ง
วัยรุ่นออกเป็น 3 ระยะ สรุปได้ดังนี้

1. วัยรุ่นตอนต้น (Early Adolescence) อายุ 13-15 ปี ซึ่งเป็ระยะที่ร่างกาย
เริ่มมีการเจริญเติบโตทางเพศอย่างสมบูรณ์ ทั้งในเด็กหญิงและเด็กชาย สำหรับเด็กหญิงนั้น
สิ่งที่แสดงให้ถึงความเจริญของร่างกายเต็มทีคือการมีประจำเดือนครั้งแรก ส

เด็กชายนั้นไม่มีลักษณะบ่งชี้ชัดเจนเด็กหญิง แต่เราสังเกตได้จากสิ่งเหล่านี้ คือ
การหลังอสุจิในครั้งแรก การมีขนตามอวัยวะเพศ นอกจากนี้ น้ำเสียงที่พูดยังเปลี่ยนไปจากเดิม คือ
ห้าวขื่น และมีลักษณะที่เรียกว่าแตกพาน เด็กหญิงนอกจากมีประจำเดือนครั้งแรกแล้ว
ปรากฏว่าสัดส่วนสัดต่างๆของร่างกายยังเปลี่ยนแปลงไปโดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงค
านอวัยวะเพศ และการเจริญเติบโตของทรงอก เนื่องจากผลของฮอร์โมนไปบำรุงมากขึ้น ใน
ระยะเริ่มเขสู่วัยรุ่นนี้ แบ่งระยะที่เดือนไหนเราเห็นวาระยะของวัยรุ่นใดก็ได้
เขามา แล้ว

2. วัยรุ่นตอนกลาง (Middle Adolescence) 15-18 ปี มีการเปลี่ยนแปลงทั้งในค
านร่างกาย จิตใจและความนึกคิด การเจริญเติบโตในระยะวัยรุ่นนี้ปรากฏว่ามีลักษณะค
่อยไปไหนไปไหน
ร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากและสิ้นสุดลงเมื่อถึง “วุฒิภาวะของวัยรุ่น”
สวณในจิตใจนั้นสวณใหญ่ไปผลพลอยได้มาจากความเปลี่ยนแปลงทาง
ร่างกาย แมวลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางคานร่างกายจะเปลี่ยนไปสิ่งปกติของเด็กทุกคน

เมื่อวัย □ อายุ □ วัย □ ก็ตาม แต่ □ ลักษณะการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจของเด็กแต่ละคนไม่ □ เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นกับสภาพแวดล้อม □

3. วัยรุ่นตอนปลาย (Late Adolescence) อายุระหว่าง □ ปี 18-21 ปี □ ในระยะนี้การพัฒนาการของวัยรุ่น □ เริ่มเข้า □ สู่ □ วุฒิภาวะอย่างสมบูรณ์ □ แบบ ซึ่งมักมีการพัฒนาทางด้านจิตใจมากกว่าทางร่างกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านเกี่ยวกับความนึกคิดและปรัชญาชีวิต เด็กวัยรุ่น □ ในระยะนี้มักพยายามปรับปรุงร่างกายของตัวเองให้ □ เข้า □ กับสภาพแวดล้อมมากยิ่งขึ้น โดยพยายามตัดสิ่งใจแก่ □ ปัญหา □ ต่าง □ ใดๆ □ ด้วยตนเอง □ ให้ □ เกิดความมั่นคง □ ด้วยตนเอง แต่ □ ทั้งนี้ □ ขึ้น □ กับ □ สภาพ □ ครอบครัว □ คือ □ ให้ □ บุคคล □ ที่ □ อยู่ใน □ ครอบครัว □ ใหญ่ □ มี □ ฐานะ □ มั่น □ คง □ และ □ พ่อ □ แม่ □ ไม่ □ เข้า □ มุ่ง □ จน □ เกิน □ ไป □ ก็ □ จะ □ มีความ □ มั่น □ ใจ □ และ □ มั่น □ คง □ มาก □ กว่า □ คน □ ที่ □ อยู่ใน □ ครอบครัว □ เล็ก □ และ □ ได้ □ รับ □ ความ □ เข้า □ มุ่ง □ จาก □ พ่อ □ แม่ □ เมื่อ □ ประสบ □ ปัญหา □ ใน □ ระยะ □ นี้ □ วัย □ รุ่น □ มัก □ หลีก □ เลี่ยง □ การ □ ขอ □ ความ □ ช่วย □ เหลือ □ จาก □ พ่อ □ แม่ □ ครู □ อาจารย์ □ แต่ □ มัก □ พยายาม □ หา □ ทาง □ แก้ □ ปัญหา □ ด้วย □ ตน □ เอง □ ทำให้ □ เขา □ เหล □ นี้ □ สามารถ □ ปรับ □ ตัว □ ได้ □ ดี □ และ □ อยู่ □ ปร □ วม □ กับ □ คน □ อื่น □ ได้ □ ด้วย □ ความ □ สะ □ ดวก □ สบาย □ ใจ □ แต่ □ ใน □ ทาง □ ตรง □ กัน □ ข □ าม □ ถ □ ้า □ แก้ □ ปัญหา □ ไม่ □ ได้ □ จะ □ ให้ □ เกิด □ การ □ เปลี่ยน □ เปลี่ยน □ ทาง □ อาร □ มณ □ ณ์ □ หง □ ด □ ด้ □ ด้ □

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์
ความต้องการของวัยรุ่น

สุภัทรา สุภาพ (2543 : 43 – 45) กล่าวว่า ความต้องการของมนุษย์โดยเฉพาะของวัยรุ่นมักจะขึ้นอยู่กับค่านิยม (Value) ที่แต่ละคนยึดถือและส่วนใหญ่จะยึดถือค่านิยมในกลุ่มที่ตนเข้าร่วมด้วย ค่านิยมอาจจะเปลี่ยนได้ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไป โดยสรุปความต้องการของวัยรุ่นได้ ดังนี้

1. ต้องการความรัก ความรักในที่นี้มีหลายรูปแบบ คือ รักพ่อแม่ญาติพี่น้อง รักเพื่อนรักพวกพ้อง ในขณะที่เดียวกันอยากให้เพื่อนรัก อยากมีความสำเร็จ รักเพื่อนต่างเพศ ฯลฯ ความรักในรูปแบบต่างๆ เป็นสิ่งจำเป็นที่บุคคลที่มีการพัฒนาอย่างปกติควรจะพึงมี มิฉะนั้นอาจเป็นปัญหาแก่ตนเองและสังคมได้

2. ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลิน ซึ่งส่วนมากมักจะออกมาในรูปแบบของกิจกรรมกีฬาหรือบันเทิง

3. ต้องการความเป็นอิสระ ความต้องการนี้จะรุนแรงมากในวัยนี้ เพราะเป็นวัยที่อยู่ระหว่างวัยเด็กและวัยผู้ใหญ่ จึงอยากจะแสดงออกซึ่งความเป็นตัวของตัวเอง ฉะนั้นจึงไม่ชอบให้ผู้ใหญ่ม้ากว่าภายในชีวิตของตน ไม่ชอบให้ใครมาสอน มาคอยช่วยเหลือ

4. ต้องการได้รับการยกย่อง ต้องการมีชื่อเสียง วัยนี้เป็นวัยที่อยากให้สังคมยอมรับหรือชมเชย หรืออยากเด่นอยากดัง เช่น อยากเป็นนักกีฬาที่เก่ง เป็นต้น

5. มีอุดมคติสูง วัยรุ่นยังอยู่ในวัยที่เรียนรู้ทฤษฎีและยังไม่เคยออกไปประสบกับสภาพความเป็นจริง จึงละเลยความเป็นจริงไปบ้าง คือ เป็นพวกอุดมคตินิยม (Idealist) มากกว่ามุ่งไปในทางปฏิบัติได้จริงๆ (Pragmatist) ซึ่งบางครั้งก็ตกเป็นเครื่องมือของผู้ที่มีอำนาจ มีอิทธิพล มีบารมีแสวงหาผลประโยชน์ได้ เพราะวัยรุ่นมักเป็นพวกที่มีอุดมคติแรงกล้า มีความกล้าเสี่ยงและมีพลังผลักดันสูง เชื่อกันง่าย โดยไม่คิดความมนุษย์ในโลกอาจมีวิธีการที่ลึกลับ มีลักษณะไปในทางไม่สุจริตและอาจแสวงหาประโยชน์ส่วนตัวได้ จุดอ่อนสำคัญของวัยรุ่นอีกประการหนึ่ง คือ ถ้ามีความเชื่อแล้วก็จะเชื่ออย่างจริงจัง แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีความระแวงไม่ยอมเชื่ออะไรง่ายๆ นอกจากจะมีหลักฐานมาอ้างอิงให้เชื่อ และถ้าเชื่อแล้วเกิดไม่เป็นจริงจะเปลี่ยนความเชื่อได้อย่างรวดเร็ว เพราะเป็นวัยที่ชอบเชิดชูวีรบุรุษ (Hero – Worship) คือเชิดชูทั้งคนกล้าจริงและคนกล้าไม่จริง

6. มีความสนใจในเรื่องเพศและเพื่อนต่างเพศ เป็นวัยที่ต้องการความรู้ ความเข้าใจทางเพศที่ถูกต้อง ถ้าถูกกีดกันจะแสดงออกทางอ้อมโดยการปิดบัง และพูดคุยนอกรอบในกลุ่มเพศเดียวกัน หากความรู้ที่ควรได้รับได้ฟังคนอื่นพูดหรือไม่ก็อ่านหนังสือเรื่องเพศที่ขายตามท้องตลาด ซึ่งอาจเป็นหนังสือประเภทลามก แล้วความรู้ลึกลับทางเพศ โดยเฉพาะภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับความรักและเรื่องเพศ หนุ่มสาวมักจะชอบดู นอกจากนี้วัยรุ่นยังเป็นวัยที่สนใจเพื่อนต่างเพศ ถ้าหากถูกขัดขวางทักท้วงอาจจะทำให้จิตใจหดหู่ ขุ่นมัว และอาจขัดขวางไม่ยอมทำตามผู้ใหญ่ เพราะเป็นวัยที่รักแบบหลงใหลใฝ่ฝันหรือเป็นความรักแบบรุนแรง โดยมากมักจะรักแบบไม่มีอุดมการณ์ คือ ออกมาในรูปแบบของการเฟื่องฝันและอาจจะเปลี่ยนแปลงและสิ้นสุดในตัวเอง ด้วยเหตุนี้จึงอาจจะกล่าวว่า เป็นความรักในแง่ความรู้สึก ไม่เหมือนกับความรักของผู้ใหญ่ที่มีแนวโน้มยึดหลักความเป็นจริงเข้ามาประกอบด้วย

7. ต้องการการรวมกลุ่ม เพื่อนมีความสำคัญมาก เป็นวัยที่อยากให้เพื่อนยอมรับ เพราะฉะนั้นจึงพยายามทำตามเพื่อน แม้บางครั้งจะขัดกับความรู้สึกส่วนตัวก็ตาม

8. ต้องการการยอมรับจากผู้ใหญ่ คือ อยากให้ผู้ใหญ่ยอมรับบ้างว่าตนมีความสามารถ หรือมีประโยชน์ต่อสังคม เพราะฉะนั้นผู้ใหญ่ไม่ควรจะเพิกเฉย ควรให้วัยรุ่นช่วยรับผิดชอบในกิจกรรมบางอย่าง จะช่วยให้วัยรุ่นรู้จักความรับผิดชอบ เป็นตัวของตัวเองหรือช่วยตัวเองได้มากขึ้น

9. ต้องการแบบอย่างที่ดี วัยรุ่นปัจจุบันแม้จะชอบความเป็นอิสระก็ยังอยากได้คำแนะนำจากผู้ใหญ่ที่ดี ผู้ใหญ่จะต้องคอยนำทาง คอยตักเตือนเมื่อทำผิดและให้รางวัลเมื่อทำดี

10. ต้องการความปลอดภัยและความมั่นคง คือ อยากได้หลักประกันว่าหากทำในสิ่งที่ดีแล้วจะไม่ถูกลงโทษหรือไม่เป็นที่พอใจของผู้ใหญ่ เพราะในสายตาของผู้ใหญ่สิ่งที่วัยรุ่นคิดว่าดีแล้วอาจจะไม่ดีในทัศนคติของผู้ใหญ่ก็ได้ แต่โดยทั่วไปแม้วัยรุ่นจะทำพลาดลงไปบ้างสังคมมักจะให้อภัย เพราะ สังคมถือว่ายังเป็นผู้ที่อยู่ในวัยเรียน

11. ต้องการประสบการณ์ใหม่ๆ ความต้องการนี้อาจจะรุนแรงและหาความพอใจทางใดทางหนึ่งจนได้ ซึ่งผู้ใหญ่บางคนก็มักจะกีดกันห้ามไม่ให้หนุ่มสาวรับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ใหม่ๆ ที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายแต่อย่างใด ผลที่ตามมาก็คือ เกิดการช้อนเร้น หลอกหลวงและในที่สุดอาจจะเกิดการเสื่อมเสีย เพราะเป็นวัยที่ความรักกับความเกลียดเกลียดกันมาก

12. ความรู้สึกรุนแรง เช่น ถ้าผิดหวังก็จะรู้สึกแค้นใจ น้อยใจในวาสนาของตน ความรู้สึกนี้จะรุนแรงผิดธรรมดา บางครั้งก็อาจจะออกไปในรูปที่ว่าเพราะตัวเองผิด บางคนจึงถึงอาจฆ่าตัวตายได้ถ้าหากผิดหวังในบางเรื่อง

13. ต้องการความสำเร็จและมีอนาคต เป็นวัยที่อยากรับผิดชอบ อยากพึ่งตนเอง ผันถึงจุดมุ่งหมายในอนาคต เช่น อยากเป็นหมอ เป็นวิศวกร เป็นครู ฯลฯ

นอกจากนี้จิตวิทยาการศึกษายังพบว่า (2537 : 223-4, 25) ยังกล่าวไว้ว่าเด็กมีลักษณะต้องการทางด้านต่างๆ ความต้องการของวัยรุ่นที่สำคัญมี ดังนี้

1. ความต้องการอยากรู้อยากเห็น ความต้องการอยากรู้อยากเห็นเกิดมาตั้งแต่วัยเด็ก แต่ในวัยรุ่นเป็นลักษณะที่เป็นความคิดต่อเนื่อง มีระยะเวลาที่เขารู้จักความอดทนในการจะใช้ความพยายามในการศึกษาค้นคว้าเพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการรู้

2. ความต้องการความรัก วัยรุ่นยังต้องการความรักจากผู้ใหญ่ ผู้ใกล้ชิดและยังขยายขอบเขตการอยากรู้ความรักจากเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ

3. ความต้องการความปลอดภัย ความรู้สึกหวาดระแวงไม่แน่ใจในความเปลี่ยนแปลงของตนเอง เป็นเหตุทำให้วัยรุ่นเกิดความว้าวุ่นใจและต้องการความปลอดภัยในการมีชีวิตครอบครัวที่อบอุ่น วัยรุ่นจะกังวลว่าตนจะไม่ได้รับผลสำเร็จในการศึกษา

4. ความต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคม การได้มีกลุ่ม การเข้ากลุ่มเพื่อน ได้แสดงความสามารถให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อน นับเป็นยอดปรารถนาของวัยรุ่น

5. ความต้องการได้รับอิสระ วัยรุ่นเป็นวัยที่จะแสวงหาความเป็นจริงและพยายามยืนหยัดด้วยลำแข้งของตนเองและต้องการได้รับโอกาสในการแก้ปัญหา

6. ความต้องการที่จะหาเลี้ยงตนเอง วัยรุ่นต้องการมีความสามารถที่จะพึ่งพาช่วยเหลือตนเอง เขาจะรู้สึกภาคภูมิใจ ถ้ามีโอกาสทำงานหาเงินได้ เป็นการแสดงความเป็นอิสระของตน

7. ความต้องการปรัชญาชีวิตที่น่าพอใจ ความอยากรู้อยากเห็นในวัยรุ่นที่มีความคิดสงสัย อยากรู้อย่างมีเหตุผล การพยายามสืบเสาะค้นหาความจริง เพื่อให้ได้หลักประกันที่ตนคิดว่าเป็น แนวทางที่น่าเชื่อถือ

สรุป วัยรุ่นมีความต้องการคล้ายๆ กับความต้องการของมนุษย์โดยทั่วไปในสังคม คือ ต้องการความรัก ต้องการการยอมรับ ต้องการความปลอดภัย ฯลฯ จากสังคมรอบข้างที่ตนเอง ดำรงชีวิตอยู่

ความสนใจของวัยรุ่น

วัยรุ่นมีความสนใจในสิ่งต่างๆ รอบตัวโดยเฉพาะกิจกรรมที่เป็นประสบการณ์และบังเกิด ผลดีด้านการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ จีวีวรรณ สุขพันธ์โพธาราม (2537 : 123-125) ได้ กล่าวถึงความสนใจของวัยรุ่นไว้ ดังนี้

1. สนใจเรื่องสุขภาพ ได้แก่ การพักผ่อนหลับนอน การแต่งกาย การรักษาความสะอาด และโรคภัยไข้เจ็บ

2. สนใจเรื่องเพศ เช่น การปรับปรุงตนเองให้มีบุคลิกลักษณะเป็นที่สนใจของผู้อื่น โดยเฉพาะเพศตรงข้าม การวางตัวต่อเพื่อนต่างเพศ การเลือกเพื่อนต่างเพศ

3. สนใจการเลือกอาชีพ วัยรุ่นสนใจอาชีพอย่างจริงจังเป็นจริงไม่เลื่อนลอยเพื่อฝันเหมือน เด็ก เขาสนใจในอาชีพที่สัมพันธ์กับความสามารถของตน เลือกตามอาชีพของบรรพบุรุษและตาม เพื่อนสนิทของตน ทั้งนี้สภาพความนิยมของสังคมจะมีอิทธิพลมากที่สุดต่อการคิด การตัดสินใจ ของวัยรุ่น

4. สนใจสันตนาการ วัยรุ่นรักสนุก ชอบการบันเทิงสนุกสนาน ดังนั้นเราจะเห็นได้ว่า ในการรวมกลุ่มของวัยรุ่นมักมีลักษณะกิจกรรมความบันเทิงอยู่เสมอ

5. สนใจค้นคว้า วัยรุ่นเป็นระยะของการสนใจอยากได้ ค้นคว้าสิ่งแปลกๆใหม่ๆ เสมอ มีจินตนาการกว้างขวาง สนใจทางด้านการศึกษา การเขียนภาพ การค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ วัยรุ่นมีความสามารถทางความจำดี แต่มักไม่ชอบจำ มุ่งสนใจศึกษาค้นคว้ามากกว่า

6. สนใจสร้างนิสัยการเรียนดี วัยรุ่นเป็นผู้ที่มีความคิดที่จะมีผลทางการเรียนดี เพราะการเรียนดีจะนำไปสู่การนิยมนยอมรับของครูและเพื่อน การทำความเข้าในผู้เรียนอ่อนต้องใช้วิธีการ อະลุ่มมอถ่าย ความนุ่มนวลเพื่อจะได้ไม่เป็นการสร้างความน้อยใจให้กับนักเรียน

7. สนใจเรื่องคุณสมบัติส่วนตัว วัยรุ่นจะสนใจลักษณะต่างๆ ของตนที่จะทำให้ตนได้รับความสำเร็จ การยอมรับจากผู้อื่น เช่น สนใจรูปร่างหน้าตา สดส่วนอ้วนหรือผอมความสะอาด เรียบร้อยและคุณลักษณะอื่นที่จำเป็นในการเข้าสังคม

8. สนใจเรื่องปรัชญาชีวิต วัยรุ่นจะสนใจยึดหลักศีลธรรมจรรยา ต้องการทำสิ่งที่คิดว่าถูกต้อง ดีงาม เรามักพบวัยรุ่นพยายามคิด เขียนอุดมคติ สุภาษิตประจำตัวได้ตามปกสมมุติ มีการเขียนแลกเปลี่ยนกันระหว่างเพื่อนของตนด้วย

จากลักษณะความสนใจของวัยรุ่นจะเห็นได้ว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่สนใจในการศึกษาค้นคว้าในสิ่งที่ตนเองสนใจ เป็นวัยที่ร่าเริง สนุกสนาน รวมทั้งยังให้ความสนใจในเรื่องรูปร่าง หน้าตา และเพื่อนต่างเพศอีกด้วย

แนวคิดเรื่องพฤติกรรม

ความหมายของพฤติกรรม

พฤติกรรม หมายถึง กิจกรรมทุกชนิดของสิ่งมีชีวิตทั้งสังเกตได้ โดยบุคคลอื่นหรืออด วยเครื่องมือของผู้ ทำการทดลอง (Hilgard 1996 : 6 ไปถึงใน ฌีฐินันท์ วิชยรัสมย์ 2542 : 18) ซึ่งสอดคล้อง อกับแนวคิดของสมจิตต สุพรรณทัสน (2534 : 32) โดยกล าว พฤติกรรม หมายถึง ปฏิกริยาหรือกิจกรรมทุกชนิดของสิ่งมีชีวิตจะสังเกตได้ หรือสังเกตไม่ ได้ ก็ตาม ซึ่งเป นพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอก สำหรับพฤติกรรมภายใน หมายถึงถึงกิจกรรมหรือปฏิกริยาที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล รวมทั้งความคิด ความรู้ สึก ทศนคติ ความเชื่อ และพฤติกรรมภายนอก หมายถึง ปฏิกริยา หรือการกระทำของบุคคลที่แสดงออกมาให้ ผู้ อื่นเห็นได้ ทั้ง วยการพูด การกระทำกริยา ท าทงของบุคคล

สุรพล พยอมแย ม (2545 : 18-19) ได้ ใ หมายของพฤติกรรมว่า หมายถึงการกระทำอันเกิดจากการกระตุ้นหรือถูกจูงใจจากสิ่งเร าด ่างๆ การกระทำหรือพฤติกรรมเหล านี้เกิดขึ้นหลัง

จากบุคคลใด ไร กระบวนการ กลั่นกรอง ตกแต ่งและตั้งใจที่จะทำให เกิดขึ้นเพื่อให ผู้ อื่น ด้ สัมผัสรับรู้ ทั้งนี้เราจะเห็นได้ ว ามีพฤติกรรมจำนวนมากเม จะกระทำ วยสาเหตุหรือจุดม ูงหมายเดียวกัน แต่ ลักษณะท าทงกริยาอาการอาจแตก ่างกันไป เมื่อบุคคล เวลา สถานที่ หรือสถานการณ์ เปลี่ยนไป ความแตก ่างที่เกิดขึ้นนี้เป นเพราะการกระทำในแต ละครั้งของบุคคลที่มีสภาพ ่างกายปกติ ล วนแล วยแต ุด องผ านกระบวนการคิดและการตัดสินใจ อันประกอบ วยอารมณ์ และความรู สึกของ ผู้ กระทำพฤติกรรมนั้นๆจึงทำให พฤติกรรมของแต่ละคนและพฤติกรรมแต่ละคราวป ี่ยนแปลง หรือปรับเปลี่ยนไปตามเรื่องที่เกี่ยวข้อง วมอด วยเหตุผลที่ว ่าพฤติกรรมแต่ละ

ครั้งเกิดจากกระบวนการ ดังนั้น หากพิจารณาแยกกระบวนการนั้นออกเป็□น ส□วนๆ แล□ว จะพบว□า ประกอบ

ค□ว 3 ส□วน คือ

1. ส□วนการแสดงออกหรือกริยาท□าทาง (acting)
2. ส□วนการคิดเกี่ยวกับกริยานั้น (thinking)
3. ส□วนความรู้□สึกที่มีอยู่□ในขณะนั้น (feeling)

ประเทือง ภูมิภทราคม (2540 อ้างถึงใน สรศกคี่ พลประเสริฐ 2542 : 34) ได้ให้ ความหมายของคำว่า “ พฤติกรรม ” ไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำการแสดงออกของ บุคคลในสภาพการณ์ใดสภาพการณ์หนึ่งที่สามารถสังเกตเห็นได้ ได้ยินได้ และวัดด้วยเครื่องมือที่ เป็นปรนัยได้

โสภา ชูพิกุลชัย (2529 อ้างถึงใน สรศกคี่ พลประเสริฐ 2542 : 34) บอกว่าพฤติกรรม คือ การแสดงหรือการกระทำของสิ่งที่มีชีวิต มองเห็นและสังเกตได้ เช่น การเดิน การกิน การ นอน การร้องไห้ การเล่น การเรียน ในกรณีที่ไม่เห็นและสังเกตไม่ได้ อาจใช้เครื่องมือ

ทดสอบได้ การสังเกตพฤติกรรมทำได้ตลอดเวลา พฤติกรรมแบ่งได้ ดังนี้

1. พฤติกรรมแบบ Molar คือ พฤติกรรมทั่วไปที่แสดงในรูปแบบของการกระทำ สิ่งมีชีวิตแสดงเมื่อได้รับความพอใจหรือบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ หรือแสดงเมื่อหลีกเลี่ยงภัย อันตรายต่างๆ ที่เกิดขึ้น เช่น การกระโดดใจเมื่อได้รับความสำเร็จ วิ่งหนีเมื่อมีคนไล่ เป็นต้น

2. พฤติกรรมแบบ Molecular เช่น การเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อหรือต่อมต่างๆ เป็นต้นว่าการกระตุกที่หัวเข่าของคนไข้ขณะที่หมอใช้เครื่องมือเคาะที่หัวเข่า

สุโท เจริญสุข (2515 อ้างถึงใน สรศกคี่ พลประเสริฐ , 2542 : 35) พฤติกรรม หมายถึง การเคลื่อนไหวร่างกายของบุคคลทั้งง่ายและยาก คนเรามีพฤติกรรมตลอดเวลาที่มีชีวิตอยู่ เช่น การ คิด การทำ การเคลื่อนไหวที่แสดงตัวนานาชนิด

สรุปพฤติกรรม หมายถึง การกระทำทุกอย่างของมนุษย์ทั้งที่สังเกตเห็นได้โดยตรงและ สังเกตไม่ได้ ซึ่งการกระทำเหล่านั้นเกิดจากการกระตุ้นหรือถูกจูงใจจากสิ่งเร้า พฤติกรรมเป็□ นตัวกำหนดบุคลิกภาพของมนุษย์□ มนุษย□ จะเป็□ นผุ□ ใด□ รับผลประโยชน์□ และ ผลกระทบจากพฤติกรรมที่แสดงออกมา โดยตั้งใจและไม่ □ ตั้งใจก็ตามเพื่อให□ ผุ□ อื่นใด□ สัมผัสรับรู้□

กระบวนการเกิดพฤติกรรม

เมื่อบุคคลกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดขึ้นมา การกระทำนั้นจะเป็□นไปอย□งมีลำดับขั้นตอน
เป็□น

กระบวนการมาก □นทั้งสิ้น กระบวนการเกิดพฤติกรรมแต่ □ละครั้งนั้น อาจแยกเป็นกระบวนการย
□อยใด □ อีกรอย □ งาน □ อย 3 กระบวนการ คือ

1. กระบวนการรับรู้ □ (Perception process) เป็□นกระบวนการเบื้องต้น □ นที่เริ่มจากบุคคล
ใด □ รับสัมผัสหรือรับข □ าวสารจากสิ่งเร □ าศ □ ใด □ ใด □ โดยผ □ นระบบประสาทสัมผัส ซึ่งรวมถึง
ความรู้ □ สึก (Sensation) กับสิ่งเร □ ้าที่รับสัมผัสนั้น □ อย

2. กระบวนการคิดและเข □ ใจ (Cognition process) กระบวนการนี้ อาจเรียกว □
“กระบวนการทางปัญญา” ซึ่งเป็นกระบวนการที่ประกอบด □ วยการเรียนรู้ □ การคิด การจำ
ตลอดจน การนำไปใช □ หรือเกิดพัฒนาการจากการเรียนรู้ □ นั้น □ อย การรับสัมผัส และการ
รู้ □ สึกที่นำมาสู □ การคิดและการเข □ ใจนี้ เป็□นกระบวนการทำงานที่มีความละเอียดซับซ้อน
อนมาก และเป็□นกระบวนการภายในทางจิตใจที่ยังมีอาจศึกษา และสรุปเป็□นคำอธิบายอย □
างเป็□นหลักการที่ชัดเจน □

3. กระบวนการแสดงออก (Spatial behavior process) หลังจากผ □ านขั้นตอนของการ
รับรู้ □ การคิด และเข □ ใจแล้ว บุคคลจะมีอารมณ์ □ ครอบงำ □ ครอบงำ □ ครอบงำ □ ครอบงำ □
แต่ □ ยังมี □ ใด □ แสดงออกให้ผู้อื่นรับรู้ ยังเป็□นพฤติกรรมที่อยู่ □ ภายใน (Covert behavior) แต่ □

เมื่อใด □ คิดและเลือกที่จะแสดงการตอบสนองให้ □ บุคคลอื่นใด □ สังเกตจะเรียกว □ ำ
พฤติกรรมภายนอก (Overt behavior) ซึ่งพฤติกรรมภายนอกนี้เป็□นเพียงส □ วนหนึ่งของ
พฤติกรรมที่มีอยู่ □ ทั้งหมดภายในตัวบุคคลนั้น เมื่อมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร □ ใดสิ่งเร □
าหนึ่ง การแสดงออกมาเพียงบางส □ วนของที่มีอยู่ □ จริง เช่น □ นี้ เรียกว □ ำ “Spatial behavior”

โดยแท้ □ จริงแล้ว กระบวนการย □ อยทั้ง 3 ขั้นตอน นี้ ไม่ □ สามารถแยกเป็□นชั้น
ตอนด □ ่างหากหรือเป็□นอิสระจากกันเพราะการเกิดพฤติกรรมในแต่ □ ละครั้งนั้นจะมีความต □
เนื่องสัมพันธ์ □ กันอย □ ่างมาก การแยกวิเคราะห์เป็□น 3 ส □ วน ก็เพียงเพื่อให้ □ ึกความเข
□ ใจตามขั้นตอน □ ใด □ มากขึ้น

สาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรม

สุชา จันท์แอม (2529:31) จากการศึกษาพฤติกรรมมนุษย์ทุกวัย พบว่า พฤติกรรมทุก
ชนิดที่แสดงออกมีจุดมุ่งหมายปลายทางที่ผู้แสดงต้องการไปให้ถึงและมีหลักในการศึกษา
พฤติกรรม ดังนี้

1. พฤติกรรมทุกชนิดจะต้องมีสาเหตุ

2. พฤติกรรมที่เหมือนกัน อาจจะมาจกสาเหตุที่แตกต่างกัน

3. พฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่จำเป็นต้องเกิดมาจากสาเหตุเพียงสาเหตุเดียว แต่อาจจะเกิดมาจากหลายสาเหตุก็ได้

พฤติกรรมของเด็กย่อมมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับความเจริญเติบโต ความเปลี่ยนแปลงของร่างกายและจิตใจ ตลอดถึงความปรารถนาของหัวใจ นอกจากนั้นขนบธรรมเนียมประเพณีหรือวัฒนธรรมก็มีส่วนก่อให้เกิดพฤติกรรมขึ้นแก่เด็ก สิ่งประกอบที่สำคัญและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กก็คือ ตัวบุคคล เช่น พ่อแม่ ครู เพื่อน และผู้ที่เด็กมีส่วนเกี่ยวข้องกับและติดต่อสัมพันธ์ด้วย แม้แต่ตัวเด็กเองก็ยังเป็นเหตุ เช่น เมื่อเด็กรู้สึกเกิดปมด้อย รู้สึกขาดความเชื่อมั่นในตนเอง รู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ เห็นตัวเองไม่มีค่า ก็จะทำให้พฤติกรรมของเด็กเปลี่ยนแปลงไป สาเหตุของพฤติกรรมมีมากมายหลายอย่าง แต่ที่อยู่เบื้องหลังการแสดงออกของมนุษย์ส่วนใหญ่นั้น ได้แก่ แรงขับในตัวมนุษย์ซึ่งเกิดขึ้นเพราะมีสิ่งจากภายนอกมากระตุ้นอวัยวะสัมผัส สุนทรี เจริญสุข (2515 อ้างถึงใน สรศักดิ์ พลประเสริฐ 2542 : 35) กล่าวว่า การเกิดพฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากแรงขับ (Drive) และจากแรงจูงใจ (Motive) เช่น จากการได้รางวัล การลงโทษ การแข่งขัน การร่วมมือ เป็นต้น

คุณา จันทน์หอม (2529:34) ได้สรุปสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมของเด็กชวกรณกิจวิทยานว่า เนื่องมาจากความต้องการ 2 ประการ คือ

1. ความต้องการทางร่างกายหรือความต้องการทางสรีระ ความต้องการประเภทนี้ คือ ความต้องการที่จำเป็นของการมีชีวิต เช่น ต้องการอาหารเพื่อบรรเทาหิว ต้องการอากาศหายใจ ต้องการขับถ่าย เป็นต้น

2. ความต้องการทางสังคม เช่น ต้องการความรัก ความสำเร็จ ต้องการให้คนอื่นยกย่อง ต้องการเป็นอิสระ เป็นต้น

สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรม

ปรีชา คัมภีร์ปกรณ (2532 อ้างถึงใน สรศักดิ์ พลประเสริฐ 2542 : 25) กล่าวถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมวัยรุ่นแบ่งออกเป็น 4 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยทางพันธุกรรม

ปัจจัยทางพันธุกรรมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมนักเรียนวัยรุ่นมี 2 ลักษณะ คือ

1. การถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์

2. ความสัมพันธ์ระหว่างกรรมพันธุ์กับพฤติกรรมแสดงออก

การถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ หมายถึง การถ่ายทอดลักษณะต่างๆ จากบรรพบุรุษไปสู่ลูกหลาน ได้แก่ การสืบเนื่องลักษณะต่างๆ ที่เป็นลักษณะเด่นประจำตัว ซึ่งการถ่ายทอดทางนี้เอง

ทำให้มนุษย์มีลักษณะทางร่างกายแตกต่างกันออกไป ได้แก่ สีผม สีผิวหน้า ลักษณะใบหน้า รูปร่าง กลุ่มเลือด และที่สำคัญ คือ โรคบางชนิดที่สามารถถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์

ความสัมพันธ์ระหว่างกรรมพันธุ์กับพฤติกรรมการแสดงออก จากการศึกษาทางพันธุกรรม พบว่า ลักษณะการถ่ายทอดหลายประการมีผลต่อพฤติกรรมมนุษย์ เช่น พฤติกรรมเปิดเผย ชอบสังคมหรือเป็นคนเก็บตัว กรรมพันธุ์มีส่วนกำหนดด้วยเช่นกัน จากการศึกษาในด้านสติปัญญา พบว่า ระดับสติปัญญาของเด็กจะมีส่วนสัมพันธ์กับระดับสติปัญญาของพ่อแม่ ประมาณร้อยละ 0.5 และพันธุกรรมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมที่แสดงออก

2. ปัจจัยทางจิตวิทยา

ปัจจัยทางจิตวิทยามีหลายแนวคิด แต่ละแนวคิดจำแนกออกได้หลายปัจจัย เช่น ความต้องการ เจตคติ และค่านิยม เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นพื้นฐานหรือปัจจัยทำให้คนมีพฤติกรรมแตกต่างกัน สำหรับปัจจัยทางจิตวิทยานั้นเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมค่อนข้างมาก ได้แก่ อารมณ์และบุคลิกภาพทั้ง 2 ส่วนจะสังเกตได้ง่าย จึงขอแนะนำสองสิ่ง 2 ปัจจัย คือ

1. อารมณ์และพฤติกรรมนักเรียนวัยรุ่น อารมณ์ของนักเรียนวัยรุ่นมักจะเกิดขึ้นได้ง่าย เรา

รู้คนรุ่นเรงและเปลี่ยนแปลงง่าย ลักษณะอารมณ์สรุปได้ดังนี้

1.1 มีความรุนแรง บางทีสาเหตุเพียงเล็กน้อยอาจทำให้นักวัยรุ่นถึงกับฆ่าตัวตายได้ เช่น การที่พ่อแม่ห้ามเที่ยวหรือห้ามคบเพื่อนบางคน

1.2 เปลี่ยนแปลงได้ง่าย เช่น มีอารมณ์โกรธและดีใจในเวลาอันรวดเร็ว

1.3 ขาดการควบคุมและแสดงออกทางอารมณ์

1.4 อารมณ์บางชนิด โดยเฉพาะอารมณ์ผิดหวังบางครั้งอารมณ์ลดความรุนแรงลงไป แต่ยังคงค้างอยู่ทำให้จิตใจเศร้า ว้าเหว่ อาจเกิดความเครียดได้

2. บุคลิกภาพและพฤติกรรมนักเรียนวัยรุ่น บุคลิกภาพเป็นส่วนหนึ่งของมนุษย์เกิดจากการผสมผสานขององค์ประกอบด้านอื่นๆ ได้แก่ ร่างกาย อารมณ์ สติปัญญาและสังคม นักจิตวิทยากล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นผลงานของความคิด ความรู้สึกที่บุคคลมีต่อตนเอง โดยประเมินจาก 2 แหล่ง คือ

2.1 การประเมินจากความคิดตนเอง

2.2 การประเมินจากความเข้าใจคนอื่นที่มีต่อตน

3. ปัจจัยทางสังคม

ปัจจัยทางสังคมเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมนักเรียน สังคมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของนักเรียนวัยรุ่นที่มีผลต่อพฤติกรรม แบ่งได้ 3 ส่วน คือ

1. ครอบครัวและพฤติกรรมวัยรุ่น ครอบครัวเป็นสังคมหน่วยย่อยของนักเรียน ซึ่งประกอบไปด้วย พ่อแม่ ลูก พี่น้องและญาติ

อิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น

1.1 บรรยากาศในครอบครัว พ่อแม่เป็นประชาธิปไตยทำให้ลูกมีความอบอุ่น กล้าแสดงความคิดเห็น มีพฤติกรรมไปในทางที่ดี แต่ถ้าเป็นในทางตรงกันข้าม คือ พ่อแม่เข้มงวด เต็มไปด้วยกฎระเบียบ ลูกจะมีพฤติกรรมเก็บกด เบื่อครอบครัวและอาจทำให้ไปคบกับเพื่อนที่เกรงได้

1.2 การอบรมเลี้ยงดู พ่อแม่ที่คอยให้กำลังใจ เอาใจใส่จะทำให้ลูกแสดงพฤติกรรมดี หากทางบ้านขาดความอบอุ่นวัยรุ่นก็จะพยายามหาเพื่อนนอกบ้าน

1.3 ต้นแบบพ่อ – แม่ พ่อแม่ควรเป็นตัวอย่างที่ดีของลูก อยู่ใกล้ชิดลูกวัยรุ่น จะทำให้เขาเป็นคนรักบ้านและมีโอกาสที่จะได้รับเอาพฤติกรรมที่ดีนั้นได้

2. โรงเรียนและพฤติกรรมวัยรุ่น โรงเรียนเป็นสถาบันที่มีอิทธิพลต่อนักเรียนวัยรุ่น

เป็นแหล่งส่งเสริมพัฒนาการในทุกๆ ด้านและมีหน้าที่ในการจัดประสบการณ์ที่รอบตัววัยรุ่นโดยตรง ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (ปรัชญา คัมภีร์ ปกรณ์ 2532 อ้างถึงใน สรศักดิ์ พลประเสริฐ

2542 : 31) บทบาทหน้าที่ขององค์ประกอบของโรงเรียนควรมีบทบาทเกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 ผู้บริหารโรงเรียน ควรจัดหลักสูตรการสอนที่สามารถตอบสนองความต้องการ ความสนใจของนักเรียนวัยรุ่น หลักสูตรควรส่งเสริมให้วัยรุ่นสามารถตัดสินใจได้ อีกทั้งหลักสูตรควรส่งเสริมให้วัยรุ่นมีพัฒนาการในด้านต่างๆ ตามความคิดเห็นของนักเรียน

2.2 ครู ต้องเข้าใจธรรมชาติของนักเรียน และครูควรเป็นที่ปรึกษาของนักเรียนวัยรุ่นได้ อีกทั้งครูต้องมีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนวัยรุ่น

2.3 เพื่อน มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมมาก การจัดที่นั่ง การจัดกิจกรรม มีผลต่อการคบเพื่อน เมื่อเรียนชั้นสูงขึ้น ไปด้วยความสัมพันธ์กับครูจะน้อยลง พฤติกรรมการแสดงออก จึงเป็นไปตามเพื่อนมากกว่าครู

3. ชุมชนและพฤติกรรมนักเรียนวัยรุ่น สถาบันแรกของเด็ก คือ ครอบครัว ถัดจากครอบครัว คือ ชุมชน ชุมชนแบ่งได้หลายประเภท ดังนี้

3.1 ชุมชนชนบท เป็นชุมชนขนาดเล็ก เกี่ยวข้องลักษณะเครือญาติและเห็นอกเห็นใจกัน นักเรียนวัยรุ่นในชุมชนมักมีความประพฤติคล้อยตาม ขาดความกระตือรือร้น ค่อนข้างเป็นคนหัวอ่อน เคารพในระเบียบประเพณี

3.2 ชุมชนเมืองตรงข้ามกับชุมชนชนบทสมาชิกในกลุ่มไม่รู้จักกัน ความสัมพันธ์ห่างเหิน สมาชิกในชุมชนมีความกระตือรือร้น พฤติกรรมที่นักเรียนวัยรุ่นจะแสดงออก เช่น เทียวกลางคืน ทำกิจกรรมช่วยเหลือชุมชน เป็นต้น

3.3 ชุมชนแออัด สมาชิกเกิดจากผู้อพยพเพื่อประกอบอาชีพ มีลักษณะชั่วคราว สมาชิกเห็นใจกัน นักเรียนวัยรุ่นมีปัญหาเรื่องความประพฤติและสุขภาพ

4. ปัจจัยทางกายภาพ

ปัจจัยทางกายภาพ ได้แก่ ประเภท ขนาดที่ตั้ง มีผลทำให้พฤติกรรมเหมือนหรือแตกต่างกันได้ ปัจจัยทางกายภาพแบ่งได้ 3 ประการ คือ

1. ปัจจัยทางบ้าน แบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ

1. ปัจจัยทางบ้านในลักษณะของสังคม คือ ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว

2. ปัจจัยทางกายภาพ ได้แก่ จำนวนสมาชิก ขนาดของบ้าน สภาพแวดล้อม และอื่น เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลในฐานะปัจจัยแวดล้อม นักเรียนที่มาจากบ้านที่เป็นสัดเป็นฐาน สภาพแวดล้อมดีจะมีพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ

2. ปัจจัยของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของวัยรุ่น ได้แก่ ประเภท ขนาด ชื่อเสียง และสภาพแวดล้อมของโรงเรียน จากสิ่งดังกล่าวมีผลทั้งในด้านการส่งเสริมพฤติกรรมที่ดีและยั่วยุให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงได้

3. ปัจจัยทางชุมชน ชุมชนจะมืองค์ประกอบครบทั้ง บ้าน โรงเรียนและชุมชน นักเรียนวัยรุ่นอาจมีพฤติกรรมแตกต่างกันไปตามลักษณะทางกายภาพ

แนวคิดและทฤษฎีของความสัมพันธ์ในครอบครัว

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

โอลสัน (1945 : 46 อ้างถึงใน ฉินุฉินันท์ วิชัชรัมย์ 2545 : 46) และคณะได้ให้ความหมาย ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว (Family Cohesion) ไว้ว่า เป้าหมายผูกพันทางอารมณ์ของสมาชิกในครอบครัวที่มีให้อีกคนหนึ่งและระดับประสบการณ์การปกครองตนเองของแต่ละคนในระบบครอบครัว หรือในอีกความหมายหนึ่ง คือ ความผูกพันใกล้ชิดของสมาชิกในครอบครัวที่เกี่ยวข้องกันทั้งทางกายและทางจิตใจในสถานะที่มี

กำลังใจหรือทอดลอย และกำหนดระดับความสัมพันธ์ภายในครอบครัวได้จากตัวชี้วัด (Indicator) ทั้ง 9 ตัว (Olson et al. 1979 : 5 อ่างถึงใน ฐนฐนฐน ฐนฐนฐน 2545 : 46) ดังนี้

1. ความผูกพันทางอารมณ์ (Emotional bonding) สมาชิกในครอบครัว อันใด
 แก่

พ่อแม่และลูกควรที่จะมีความรัก ความเอาใจใส่ดูแล ห่วงใยกันเอื้ออาทรกัน ชื่นชมและเห็นคุณค่าของกันและกันในครอบครัว เป้าหมายพ่อแม่ควรจะให้กำลังใจและชื่นชมยินดีเมื่อลูกประสบความสำเร็จ ซึ่งคุณสมบัติประการนี้เปรียบเสมือนพื้นฐานของความอบอุ่นและความมั่นคงในครอบครัว

2. ความมีอิสระภาพ (Independence) หมายถึง การที่สมาชิกในครอบครัวมีอำนาจในการปกครองตนเอง ซึ่งพ่อแม่ควรจะให้อิสระแก่เด็กและเยาวชน ในการตัดสินใจหรือการทำกิจกรรมใดๆด้วยตนเอง และรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง รวมทั้ง การไม่บังคับให้สมาชิกในครอบครัว ทำตามอำเภอใจของตนเอง ควรจะเคารพสิทธิในเรื่องส่วนตัวของสมาชิกในครอบครัว

3. ขอบเขตความสัมพันธ์ (Boundaries) พ่อแม่ควรที่จะมีความยืดหยุ่นให้
 เด็กและเยาวชนในหลายๆ เรื่องที่เห็นสมควร เช่น การอนุญาตในการเข้าสังคมสิ่งใหม่ๆ ไม่ควรจะเป็นการคบเพื่อนที่หลากหลายประเภท หรือเปิดรับค่านิยม
 ความคิด ใหม่ผ่านสื่อหรือบุคคลอื่นๆ ตลอดจนสมาชิกในครอบครัวควรที่จะรับฟังความคิดเห็น และเหตุผลของกันและกัน

4. การใช้เวลาอยู่ร่วมกัน (Time) หมายถึง สมาชิกในครอบครัวควรที่จะมีเวลาอยู่

ร่วมกันหรือการที่ทุกคนในครอบครัวได้ร่วมทำกิจกรรมหลายอย่างร่วมกันในระยะเวลาใดเวลาหนึ่งรวมทั้งมีโอกาสพูดคุยกัน หรือไปจับจ่ายซื้อของร่วมกัน

5. พื้นที่ความใกล้ชิดสนิทสนมกัน (Space) สามารถให้ความหมายได้ 2 กรณี คือ พื้นที่ทั้งทางกายภาพและจิตวิทยา พื้นที่ทางกายภาพ หมายถึงสมาชิกในครอบครัวควรเคารพในสิทธิของกันและกันในการมีสถานที่ที่มีความเป็นส่วนตัวของตนเอง ส่วนพื้นที่ทางจิตวิทยา หมายถึง

พ่อแม่และลูกควรมีความใกล้ชิดสนิทสนมกัน มีการสัมผัสกอดรัด เช้า การโอบรัดเกี่ยวแขนหรือหอมแก้มกันในครอบครัวเพื่อเป็นการแสดงความรักความอบอุ่นตามธรรมชาติ

6. ความเป็เพื่อน (Friends) หมายถึง สมาชิกในครอบครัวอันใดแก พ่อแม่ และลูกควรที่จะมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน มีความเชื่อใจกัน พุดจาให้ ความเป็กันเองเป็ดเผย ให้ ความสนิทสนมคุ้นเคย และการให้ คำแนะนำ

7. การมีสวณรวมในการตัดสินใจ (Decision making) หมายถึง การรวมพิจารณาปัญหาของครอบครัวร่วมกัน มีสวณรวมในการตัดสินใจปัญหาสำคัญๆ ในครอบครัว

8. ความสนใจ (Interests)ใดแก ความสนใจในการทำกิจกรรมในเรื่องใดเรื่องหนึ่งรวมกัน หรือมีความสนใจในเรื่องตางๆร่วมกัน ตลอดจนให้ ความสนใจในกิจกรรม หรือความชอบของอีกฝายหนึ่ง

9. การพักผ่อนหย่อนใจ (Recreation) หมายถึง การที่พ่อแม่ลูกใดมีกิจกรรมร่วมกันในการพักผ่อนหย่อนใจเมื่อมีเวลาว่าง เช่น การท่องเที่ยวตางจังหวัด การเล่านิทา การออกไปบันเทิงนอกบ้าน การชมวีดิทัศน์หรือภาพยนตร์ และการทำงานอดิเรกรวมกัน ทั้งนี้ เพื่อความสดชื่น แข็งแรง และมีสุขภาพจิตที่ดี

จะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของโอลสัน (Olson) สอดคล้องกับแนวคิดลักษณะครอบครัวที่ทุกคนต้องการเช่นเดียวกับ นิโคลาส (Nicolas 1983 : 27-28) ซึ่งได้กำหนดคุณสมบัติของครอบครัวที่มีคุณภาพไว้ 6 ประการ ที่สอดคล้องกับ ความผูกพันทางอารมณ์ (Emotional bonding) ขอบเขตความสัมพันธ์ (Boundaries) และการใช้เวลาอยู่ร่วมกัน (Time) ดังนี้

1. การชื่นชมคุณคาของคนในครอบครัว หมายถึง ความพึงพอใจ ชื่นชมและเห็นคุณค่าของกันและกันภายในครอบครัว ซึ่งควรจะได้มีการแสดงออกอย่างชัดเจน เมื่อคนในครอบครัวแสดงความรู้สึกรแสดงการกระทำที่มีความพึงพอใจในคนอื่นๆ ที่อยู่รวมครอบครัวเดียวกัน นอกจากนี้ การตระหนักในคุณค่าซึ่งกันและกัน เปรียบเสมือนพื้นฐานของความอบอุ่นและความมั่นคงในครอบครัว ยิ่งไปกว่านั้น ยังเป็การหลอหลอมสมาชิกของสังคมให้มีทัศนคติมองสังคมรวมรวมในแง่ดีด้วย แนวคิดในข้อนี้ของนิโคลาสได้สอดคล้องกับ ในสวณของความผูกพันทางอารมณ์

2. การมีเวลาอยู่รวมกัน ใดแก การที่สมาชิกในครอบครัวใดรวมกันทำกิจกรรมหลาย อย่างรวมกันและเป็นกิจกรรมที่ทุกคนมีความพอใจที่จะทำรวมกัน มิใช่เพราะการบังคับหรือโดยบังเอิญ จะช่วยพัฒนาให้สัมพันธ์ภาพภายในครอบครัวมีความอบอุ่นมั่นคงยิ่งขึ้น แนวคิดในข้อนี้ได้สอดคล้องกับการใช้เวลาอยู่รวมกัน ในขอบเขตที่กำหนดไว้

3. การมีพันธะ ความสุขและสวัสดิภาพของครอบครัว วมกัน สมาชิกในครอบครัวที่สัมพันธ์ กันน้อย วมกันมีคุณภาพมักจะมีพันธะดังกล่าว วมกันอยู่ ในระดับสูง กล วมกันคือ คนในครอบครัว ลึก

เป นพันธะที่ วมกันส่งเสริม ให้ สมาชิกคนอื่นในครอบครัวใด มีความสุขและมี สวัสดิภาพที่ดีเป นการ ห วมกันและกันน้อย วมกันแท้ วมกันจริง ซึ่งใด สอดคล้อง วมกันกับความผูกพันทางอารมณ์ วมกันและขอบเขตความสัมพันธ์ วมกัน

4. การติดต่อสื่อสารระหว่าง วมกันเป นน้อย วมกันดี ครอบครัวที่มีคุณภาพจะมีวิธีการติดต่อ วมกัน

สื่อสารที่ดีมาก โดยจะพูดคุยรับรู้ วมกันเรื่องราวกันโดยตรง ไม่ วมกันปกปิด ไม่ วมกันเก็บไว นใจ หรือ ไม่ วมกันจำเป นติดต่อรับรู้ วมกันเรื่องราวของบุคคลอื่นในครอบครัวโดยอาศัยบุคคลที่สามหรือบุคคลนอกครอบครัวเป นสื่อโดยแนวคิด วมกันใด สอดคล้อง วมกันกับขอบเขตความสัมพันธ์ วมกันและการใช้ วมกันเวลาอยู่ วมกัน

5. การมีศรัทธา วมกันศาสนาอย่างแรงกล้า คุณลักษณะ วมกันพบในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ วมกันในระดับสูง บุคคลในครอบครัวมักจะมีกิจกรรมทางศาสนา วมกัน เช่น วมกันไปโบสถ์ วมกันไปวัด วมกันทุกวันอาทิตย์ วมกันหรือ วมกันในวันหยุด ครอบครัวอาจจะมีส วมกันวนจัดตั้งองค์ วมกันการทางศาสนา เช่น วมกันโบสถ์ วมกันวัดหรือเป วมกันนบูรณะให้ วมกันกับกิจกรรมของศาสนา เป นติดต่อ วมกัน การที่คนในครอบครัวมีศรัทธา วมกันศาสนา ทำให้ วมกันมีสติ มีความอดทน วมกัน มีการให้ วมกันยกย วมกันผู้อื่นสูง ระวังความโกรธ วมกันเร็ว และ วมกันรู้จักที่จะช วมกันวยเหลือ วมกันผู้อื่นในสังคม ซึ่งเป นพื้นฐานของความรับผิดชอบ วมกันสังคมโดยส วมกันวนรวม โดยใด สอดคล้อง วมกันในเรื่องขอบเขตความสัมพันธ์ วมกัน

6. การมีสมรรถนะจัดการกับวิกฤตการณ์ วมกันในครอบครัวใด วมกันดี ครอบครัวที่สัมพันธ์ วมกันน้อย วมกันมีคุณภาพมักจะมีวิธีการที่ดีในการแก วมกันไข วมกันปัญหา หรือ วมกันสถานการณ์ วมกันที่วิกฤตนั้นให้ วมกันกลับคืนสู่ วมกันสภาพที่ดี วมกันเดิม วมกันใด วมกัน ทุกคนในครอบครัวจะระ วมกันวมกันติดต่อ วมกันอุป วมกันปัญหาให้ วมกันกำลังใจซึ่งกันและกัน และ วมกันวมกันคลี่คลาย วมกันปัญหาใด วมกันดีที่สุดในที่สุด

นอกจากนั้นจากทฤษฎีของโอลสัน (Olson) นิโคลาส (Nicolas) ที่ใด วมกันเสนอลักษณะความสัมพันธ์ วมกันภายในครอบครัว ไว วมกันนั้น ใด วมกันมี วมกันที่ทำการวิจัยที่ วมกันบางตัวแปรที่สอดคล้อง วมกันกับ ความผูกพันทางอารมณ์ วมกัน (Emotional bonding) ขอบเขตความสัมพันธ์ วมกัน (Boundaries) และการใช้ วมกันเวลาอยู่ วมกันวมกัน (Time) มาศึกษาในเรื่องความสัมพันธ์ วมกันของครอบครัว เช่น วมกันการศึกษาของ กุลวรรณ วิทยาวงศุจิ (2526:51) กล วมกันถึง ความหมายของความสัมพันธ์ วมกันภายในครอบครัว ไว วมกันว วมกัน ลักษณะพฤติกรรมที่ วมกันพบ วมกันและแม วมกันปฏิบัติ วมกันถูก

พฤติกรรมที่ถูกปฏิบัติ พ่อ แม่ และพฤติกรรมที่พ่อ แม่ ปฏิบัติ กัน โดยใด
 จำแนกพฤติกรรมที่แสดงถึงความสัมพันธ์ ในครอบครัวไว้ ดังนี้

1. การพักผ่อน นอน ร่วมกันในครอบครัว หมายถึง การที่พ่อ แม่ และลูกได้ มีกิจกรรม ร่วมกันในการพักผ่อนหย่อนใจเมื่อมีเวลา

2. การมีส นอน ร่วมในการแสดงความคิดเห็นและรับรู้ เรื่องราวต าง ๆ หมายถึง การที่ลูกได้ มีส นอน ร่วมกับพ่อ แม่ ในการแสดงความคิดเห็นและรับรู้ เกี่ยวกับทุกข สุข ความลับในเรื่องต างๆ ของพ่อ แม่ เช่น ปร ญหาการเงิน ปร ญหาแรงงาน

3. การมีส นอน ร่วมในการตัดสินใจ หมายถึง การที่บุตรหลานได้ มีส นอน ร่วมกับพ่อ แม่ ในการตัดสินใจกระท าง ๆ ภายในบ าน เช่น การจัดระเบียบกฎเกณฑ์ ภายในบ าน

4. การเห็นชอบของพ่อ แม่ หมายถึง พฤติกรรมที่พ่อ แม่ แสดงต ลูกในลักษณะของการเห็นค วยกับการกระทำและความคิดเห็นของลูก เช่น การไม่ ปฏิเสธ ข อเสนอแนะ ข อคิดเห็น หรือการกระท างๆของบุตร

5. ความรักความห่วงใยของพ่อ แม่ หมายถึง พฤติกรรมของพ่อ แม่ ที่ลูกรับรู้ ว่าเป็น พฤติกรรมที่แสดงความรัก ความห่วงใยที่มีต บุตร เช่น การช วยคล คลายปร ญหาต างๆ การให้ ความเป ็นกันเองกับลูก

6. ความวางใจของพ่อ แม่ หมายถึง พฤติกรรมของพ่อ แม่ ที่แสดงถึงความไว วางใจในตัวลูกว่าสามารถปฏิบัติตนเองได้ อย างเหมาะสม สามารถช วยเหลือตนเองได้ มีความรับผิดชอบ ต อ

การกระทำของตัวเอง

7. การที่พ่อ แม่ เห็นค วยกับกิจกรรมของเพื่อนๆ ของลูก หมายถึง พฤติกรรมของพ่อ แม่ ที่แสดงถึงการเห็นค วยกับการที่ลูกไปมีกิจกรรมกับเพื่อนๆ โดยไม่ ขัดขวาง อุปสรรค หรือ แสดงออกถึงความไม่ ไว วางใจในการไปร วมกิจกรรม

8. การที่บุตรยอมรับเกณฑ์ มาตรฐานของพ่อ แม่ หมายถึง การที่ลูกแสดงพฤติกรรมยอมรับมาตรฐานพฤติกรรม และมาตรฐานการดำรงชีวิตของพ่อ แม่ เช่น เห็นค วยกับความคิดเห็นของพ่อ แม่ ในค านการเรียน การทำงาน ค านิยม ทัศนคติ และยินยอมกระทำตามเกณฑ์ ที่พ่อ แม่ กำหนดค วยความยินดี

9. ความรักและความเคารพของลูกที่มีต พ่อ แม่ หมายถึง พฤติกรรมของลูกที่แสดงต พ่อ แม่ ซึ่งเป ็นการแสดงถึงความรัก ความเคารพต พ่อ แม่ โดยการเช ื่อฟ งพ่อ แม่ ไม่ ขัดใจ ไม่ ทำไห พ่อ แม่ เสียใจ

10. การไม่ มี กำหนดมากเกินไป หมายถึง การที่พ อแม่ ไม่ แสดงพฤติกรรมที่เป น อ

กำหนด หรือ จำกัดความประพฤติของลูกมากเกินไป

11. การไม่ เข มงวดกวดขันเกี่ยวกับระเบียบวินัยมากเกินไป หมายถึง การที่พ อแม่ ไม่ แสดงการกระทำใด ๆ ที่ส อแสดงถึงความเข มงวดในระเบียบวินัย เข น การลงโทษอย างรุนแรง การไม่ยึดหย นในระเบียบวินัย การบังคับให้ ลูกปฏิบัติตามระเบียบวินัยอย างเคร งครัด โดยไม่ คำนึงถึงความพร อม

12. การไม่ ปกป องค มครองมากเกินไป หมายถึง พฤติกรรมที่พ อแม่ แสดงต อลูกอย างไม่ ปกป องค มครองเกินไป หรือ ไม่ แสดงพฤติกรรมต าง ๆ เสมือนหนึ่งลูกไม่ มีความสามารถดูแลตัวเองได้ หรือเสมือนลูกเป นเด็กเล็ก ๆ

13. การที่พ อแม่ ไม่ ค่อยช้าเตือนถึงความสำเร็จมากเกินไป หมายถึง พ อแม่ ไม่ ค่อย ช้าเตือน หรือรบเร าให้ ลูกได้ รับความสำเร็จในการทำงานมากเกินไป เข น ไม่ เกี่ยวเชิญให้ ลูกกระทำสิ่งต ่ง ๆ มากเกินไป

14. การยินดีให้ กำลังใจเพื่อความสำเร็จ หมายถึง การที่พ อแม่ ให้ กำลังใจ ส ใจเสริมหรือกระตุ้นให้ ลูกประสบความสำเร็จในการเรียน การทำงาน ทั้งการกระทำและด วยคำพูด

15. ความกลมเกลียวของพ อแม่ หมายถึง พฤติกรรมที่พ อแม่ กระทำต อกัน ในลักษณะที่ไม่ มีความขัดแย้ง ซึ่งกันและกัน มีความเอื้อเฟ อเพื่อแพ ะกัน มีความรักใคร สามัคคี ถ อยที่ถ อยอาศัยกัน

สรุปได้ ว่าเป็น ความสัมพันธ์ ภายในครอบครัวที่ดี ที่ประกอบไปด้วย ความผูกพันทางอารมณ์ (Emotional bonding) ขอบเขตความสัมพันธ์ (Boundaries) และ การใช้เวลาอยู่ ปร วมกัน (Time) จะเป นพื้นฐานขั้นสูงของครอบครัวที่จะส ่งผลต อสังคม โดยสมาชิกในครอบครัวมี ความรัก ความผูกพันซึ่งกันและกัน มีการช วยเหลือห วยเอาทรด อกัน ซึ่งจะก ่อให้ เกิดความสุขภายในครอบครัว และเป นพื้นฐานทางอารมณ์ ที่ดีแก่ สมาชิกในครอบครัว โดยเฉพาะบุตรจะมีพัฒนาการในด านต าง ๆ ที่เหมาะสมตามวัยและสามารถสร างสัมพันธ์ภาพกับผ ูอื่นได้ อีกด วย

Baldwin (1960 อ้างถึงใน สรศักดิ์ พลประเสริฐ 2542 : 69) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมเด็ก พบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีการอบรมเลี้ยงป้อนเด็กชุกชน ก้าวร้าว ไม่ซื่อสัตย์ อยากรู้ อยากรู้อยากเห็นและเป็นผู้นำของกลุ่มดูแบบประชาธิปไตยมักจะ

Peck (1985 อ้างถึงใน สรศักดิ์ พลประเสริฐ 2542 : 69) ได้ศึกษาพบว่า การที่เด็กจะมีความรับผิดชอบสูงนั้นขึ้นอยู่กับการศึกษาเกี่ยวกับการฝึกวินัยจากการสังเกตพฤติกรรมของพ่อแม่ พบว่า ความเอาใจใส่ซึ่งกันและกันระหว่างพ่อแม่กับลูก การให้ความรักของพ่อแม่ การฝึกวินัยอย่างสม่ำเสมอ การใช้เหตุผลและความคงเส้นคงวาเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้เด็กมีความรู้สึกรับผิดชอบสูง

แนวคิดและทฤษฎีของการคล้อยตามเพื่อน

ความหมายของการคล้อยตาม

การคล้อยตาม (Conformity) เป็นคุณลักษณะอย่างหนึ่งทางจิตวิทยา ซึ่งมีผู้ให้คำจำกัดความ และความหมายไว้มากมายแตกต่างกัน ดังนี้

แอสช (Asch 1957 : 450 อ้างถึงใน ฉิฐนันท์ วิษัยรัมย์ 2545 : 54) ได้อธิบายไว้ว่า การคล้อยตาม คือการที่บุคคลขาดความเป็อิสระของตนเอง ในการแสดงพฤติกรรม หากแต่แสดงพฤติกรรมเหมือนหรือคล้อยตามผู้อื่น ทั้งนี้เนื่องจากตนเองตั้งขึ้นอยู่กับผู้อื่น

คลัทซ์ฟิลด์ (Crutchfield 1955 : 191-198 อ้างถึงใน ฉิฐนันท์ วิษัยรัมย์ 2545 : 54) ได้ให้ความหมายการคล้อยตาม ที่แตกต่างจากคนอื่น ดังนี้

1. การคล้อยตามเพื่อให้เกิดการสอดคล้องกัน (Congruence Conformity) ใช้มากทางสังคมศาสตร์ เช่น พฤติกรรมที่มีแบบแผนเหมือนกัน เป็นพฤติกรรมที่อยู่ในสังคม และทุกคนมีพฤติกรรมคล้อยตามกันเหล่านี้ เช่น ความนิยมในเรื่องการแต่งกาย การรับประทานอาหาร การมีปฏิสัมพันธ์กัน

2. การคล้อยตามที่ไม่คงที่ (Movement Conformity) คือมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เมื่อมีอิทธิพลของกลุ่มมากกดดัน เป็นความหมายที่นักจิตวิทยาใช้ในการศึกษา เช่น การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทศนคติ ค่านิยม เมื่ออิทธิพลของกลุ่มเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม อาจแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

2.1 การปฏิบัติตามที่สอดคล้องกับจิตใจ (Private Acceptance) คือการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกายและจิตใจ เป็นการแสดงออกทั้งทางพฤติกรรม ทศนคติอย่างจริงจัง พฤติกรรมการกระทำ และความรูสึกนึกคิดเปลี่ยนไปโดย

2.2 การปฏิบัติตามที่ไม่สอดคล้องกับจิตใจ (Public Compliance) เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกมาโดยไม่ตรงกับใจ คือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม แต่ความคิดในจิตใจไม่เปลี่ยนแปลง อาจเป็นเพราะไม่เต็มใจ มีความคิดเห็นไม่ตรงกัน แต่มีความจำเป็นต้องแสดงพฤติกรรมการคล้อยตามออกมาเท่านั้น

3. การคล้อยตามเป็นลักษณะบุคลิกภาพลักษณะหนึ่งของบุคคล(Conformity trait) นอกจากความกดดันของกลุ่ม ขนาดของกลุ่ม ลักษณะสถานการณ์และองค์ประกอบอื่นๆ ที่ทำให้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปคล้อยตามผู้อื่นในกลุ่มแล้ว ยังพบว่า มีบุคลิกภาพของบุคคลบางพวก ซึ่งจะมีลักษณะคล้อยตามกลุ่มอยู่เสมอไม่ว่าจะเรื่องอะไร

จากนิยามการคล้อยตามต่างๆ ที่ได้กล่าวไปแล้ว พอสรุปได้ว่าการคล้อยตามเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองให้เข้ากับมาตรฐานหรือความเชื่อที่ยอมรับกันโดยทั่วไป หรืออาจกล่าวได้ว่าทำให้เข้ากับทัศนคติทางสังคม อันเกิดจากอิทธิพลของกลุ่ม ทำให้พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมาเหมือนหรือคล้ายกับคนอื่นในกลุ่ม

ประเภทของการคล้อยตาม

การคล้อยตามตามแนวคิดของ สักดิ์ไทย สุรกิจบรร (2545 : 116-117) กล่าวไว้ว่า

1. การคล้อยตามแบบขมวด (Compliance) เป็นการกระทำที่บุคคลไม่เชื่อตาม กลุ่ม บุคคลที่คล้อยตามแบบขมวดนั้นจะแสดงความคิดเห็นหรือกระทำตรงข้ามกับกลุ่มทันทีที่ไม่ได้เผชิญหน้ากับกลุ่ม หรือไม่มีการกดดันของกลุ่มเข้ามาเกี่ยวข้อง การที่บุคคลไม่เห็นด้วยกับกลุ่ม แต่แสดงถึงการคล้อยตามกลุ่มแบบขมวดนั้น เนื่องจากบุคคลต้องการให้สมาชิกในกลุ่มยอมรับเพื่อคงความสัมพันธ์ที่ดีในกลุ่มและเพื่อให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย

2. การคล้อยตามแบบยอมรับ (Acceptance) เป็นการกระทำที่ กลุ่มและมีความเชื่อตาม กลุ่มด้วย บุคคลที่คล้อยตามแบบยอมรับจะไม่เพียงทำตามการคาดหวังของสมาชิกในกลุ่มเท่านั้น แต่จะเปลี่ยนความคิดเห็นและเหตุผลโดยส่วนตัวของกลุ่มด้วยทั้งการคล้อยตามแบบขมวด และการคล้อยตามแบบยอมรับมีความเกี่ยวข้องกัน คือ บุคคลอาจเปลี่ยน ทัศนคติ และความเชื่อของตนให้เหมือนกลุ่มภายหลังกระทำพฤติกรรม ดังนั้น การคล้อยตามแบบขมวดอาจทำให้เกิดการคล้อยตามแบบยอมรับ และถ้า บุคคลนั้นมีความรับผิดชอบในการกระทำของตน มักจะเห็นพ้องกับพฤติกรรมที่ตนกระทำนั้น

นอกจากนี้ ครอสบี (Crosbie 1975 : 431-435 อ้างถึงใน ฉันทิรัตน์ วิชัยรัมย์ 2545 : 56) ได้แบ่งประเภทของการคล้อยตามออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. การคล้อยตามเนื่องจากข้อมูลต่างๆ (Information Conformity) หมายถึง การยอมรับหรือคล้อยตามมาตรฐานต่างๆ หรือความเชื่อต่างๆของคนอื่น เมื่อมีเหตุการณ์ใดอย่างหนึ่งเกิดขึ้นมาตรฐานหรือความเชื่อต่างๆที่ยึดถือไม่จำเป็นที่จะต้องถูกต้องเสมอไป ขึ้นอยู่กับกลุ่ม การคล้อยตามประเภทนี้เป็นไปทั้งการยอมรับโดยคหุฎีและการจำยอม

2. การคล้อยตามปทัสฐาน (Normative Conformity) เป็นการยอมรับหรือการคล้อยตามมาตรฐานความเชื่อต่างๆของคนอื่นๆ เพื่อให้ไปทำตามคนอื่นหรือกลุ่มคิดหรือคาดหวังเป็นการคล้อยตามเนื่องจากความกดดันทางสังคม (Social pressures) เช่น ขหรือขความตต่างๆ การคล้อยตามปทัสฐานเป็นการคล้อยตามเพื่อให้กลุ่มยอมรับเรา เช่น ในอเมริกานักศึกษาชายชอบไว้มยาว นักศึกษาหญิงไมใส่เสื้อชั้นในเป็นต การคล้อยตามนี้มักเป็นการเปลี่ยนแปลงแบบ การจำยอม

3. การคล้อยตามคหุฎีการเชื่อฟัง (Obedience) เป็นการคล้อยตามหรือยอมรับหรือปฏิบัติตามผูัใหญ่ ผูับังคับบัญชา คล้ายประเภทที่ 2 แต่เป็นนธิทลขของหัวหน้าเราโดยตรง ดังนั้นการคล้อยตามประเภทนี้เป็นการจำยอม เช่น นการปฏิบัติตามคำสั่งต่างๆที่ตนเองไมเคยปฏิบัติตาม ดังนั้น พฤติกรรมการคล้อยตามของบุคคลจึงมีหลายประเภท ขึ้นอยู่กับลักษณะและธรรมชาติของกลุ่มนั้นๆ เช่น บางคนมีการคล้อยตามแบบยอมตาม การคล้อยตามแบบยอมรับ คล้อยตามเพราะได้รับข้อมูลต่างๆ จากในกลุ่ม คล้อยตามตามความกดดันทางสังคม เป็นต

ทฤษฎีพัฒนาการทางบุคลิกภาพ

ทฤษฎีพัฒนาการทางบุคลิกภาพเป็นการศึกษาจิตใต้สติกโดยวิธีเชื่อมโยงอย่างเสรี(Free association) โดยกล่าวถึงบุคลิกของเด็ควัยรุ่น (ปรีชา วิหคโค และคณะ 2532 อ้างถึงใน สรศักดิ์ พลประเสริฐ 2542 : 23 – 24) ดังต่อไปนี้

1. บุคลิกภาพของวัยรุ่น ฟรอยด์เห็นว่าเด็ควัยรุ่นมีพัฒนาการอยู่ในขั้นวุฒิภาวะทางเพศ มีลักษณะเด่น ดังนี้

1.1 เด็ควัยรุ่นมีความสนใจเพื่อนต่างเพศ เป็นวัยที่มีพัฒนาการอยู่ในขั้นวุฒิภาวะสรีระ จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สนใจเพศตรงข้าม พฤติกรรมทางเพศเกิดจากแรงกระตุ้น 3 แหล่ง คือ

- สิ่งเร้าภายนอกมากระตุ้นอวัยวะสืบพันธุ์โดยตรง

- เกิดความตึงเครียดทางสรีระ ซึ่งมีสาเหตุมาจากการกระตุ้นของต่อมเพศ
- ความตึงเครียดทางจิต เป็นความรู้สึกที่ต้องการปลดปล่อยทางเพศโดยตรง

คินเซย์ (1949 อ้างถึงใน สรศักดิ์ พลประเสริฐ 2542 : 23) ได้ศึกษาข้อมูลการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง แล้วได้สรุปสนับสนุนทฤษฎีของ فروยด์ โดยมีสถิติสูงสุดในช่วงวัยรุ่นอายุ 13 – 15 ปี

1.2 เด็กวัยรุ่นต้องการอิสระจากบิดามารดา จะเริ่มคบเพื่อนและยึดเพื่อนเป็นหลัก

1.3 เด็กวัยรุ่นมีอารมณ์ฉุนเฉียว เช่น โกรธง่าย เกิดความเครียด วิตกกังวลและคับข้องใจ จนเป็นสาเหตุของโรคประสาท

فروยด์ได้อธิบายว่าเมื่อเด็กวัยรุ่นเกิดความวิตกกังวลขึ้น วัยรุ่นจะแสดงพฤติกรรมประเภทหนึ่งเพื่อปกป้องตนเองให้พ้นจากความวิตกกังวล เรียกว่า พฤติกรรมกลไกการปกป้อง (Defense Mechanism) โดยแสดงออกด้วยวิธีต่อไปนี้

1. การเก็บกด (Repression) เป็นการเก็บกดพฤติกรรมที่หากแสดงออกมาแล้วจะถูกลงโทษ เช่น การอิจฉาริษยา การก้าวร้าว

2. การทำตนตามอย่าง (Identification) เป็นการเลียนแบบทั้งความรู้สึกนึกคิด พฤติกรรมของบุคคลที่มีอำนาจเหนือตนหรือบุคคลที่ก่อให้เกิดความวิตกกังวล เช่น อิจฉาริษยาผู้มีอำนาจเหนือเด็ก เช่น พ่อแม่ โดยรับเอาพ่อแม่มาเป็นแบบตนด้วยการเลียนแบบความรู้สึกนึกคิด และพฤติกรรม

3. การยึดแน่น (Fixation) เกิดขึ้นตั้งแต่ในวัยเด็ก เช่น วัยขวบปีแรกสนองอารมณ์โดยการขับถ่าย (Anal Stage) ถ้าเด็กถูกฝืนความต้องการก็จะยึดแน่นกับพฤติกรรมการใช้ปากสนองตัณหาจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เช่น พุดมาก ชอบเคี้ยว ชอบดูด เป็นต้น

4. การแสดงพฤติกรรมตรงข้าม พฤติกรรมใดที่สังคมตำหนิ เช่น การอิจฉาริษยา มนุษย์จะแสดงพฤติกรรมตรงข้าม เช่น อิจฉาแม่ก็จะแสดงพฤติกรรมเป็นห่วงแม่ เอาอกเอาใจแม่

5. การป้ายความผิดให้ผู้อื่น (Projection) เป็นการกลบเกลื่อนพฤติกรรมไม่ดีของตน เช่น คนตระหนี่มักจะว่าคนอื่นตระหนี่ ตนเองจะได้สบายใจเพราะคนอื่นตระหนี่เหมือนกัน

6. การถดถอย (Regression) หมายถึง การแสดงพฤติกรรมเหมือนเด็ก ซึ่งเป็นวัยที่ตนเองรู้สึกปลอดภัย มีคนในห่วงภัย เช่น เมื่อเกิดความวิตกกังวลบางคนจะแสดงพฤติกรรมแบบเด็ก เช่น อมนิ้ว พุดเสียงแหลมเหมือนเด็ก

7. พฤติกรรมเบี่ยง (Sublimation) เป็นการแสดงพฤติกรรมเบี่ยงจากที่สังคมไม่ยอมรับ เป็นรูปแบบที่สังคมยอมรับ เช่น ความก้าวร้าวสังคมไม่ยอมรับมนุษย์จะแสดงพฤติกรรมเบี่ยงเป็น เล่นกีฬา รุนแรง ทำงานขะมักเขม้น หรือเสียใจกับการตายของหญิงคนรัก ก็จะแต่งบทกวีรำพัน

8. การทดแทน (Displacement) คือ การแสดงพฤติกรรมกับบุคคลหนึ่งทดแทนบุคคลหนึ่ง เช่น ขาดแม่แล้วแสดงพฤติกรรมทดแทนโดยการรักภรรยาเหมือนแม่ตน โกรธกับนายจ้างไม่สามารถตอบโต้ได้ก็ระบายหรือพาลกับลูกและภรรยา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นุชลดา โรจนประภาพรรณ (2541:92) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับความรู้สึกที่มีคุณค่าในวัยรุ่นตอนต้นศึกษา จาก

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 192 คน ผลการศึกษาพบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวของวัยรุ่นตอนต้นมี

ค่าอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 74.5 และเมื่อศึกษาสัมพันธภาพในครอบครัวกับความรูสึกที่มีคุณค่าในตนเอง พบว่ามีความสัมพันธ์ในทางบวก

ซาบานสกา(Sabanska 1965:119 อ้างถึงใน ฉันทิฉันทิ วิจัย 2545: 53) ได้ศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กวัยรุ่นกับพ่อแม่พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กผู้ชายมีความขัดแย้งกับพ่อแม่ถึงร้อยละ 22 ของนักเรียนที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับพ่อแม่ นอกจากนี้ยังพบว่า วัยรุ่นหญิงและวัยรุ่นชายมีสัมพันธภาพกับพ่อแม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ไม่พบความแตกต่างด้านอายุและภูมิหลังทางสังคม

คลาร์ค - เลมเปอร์ เลมเปอร์ และ โฮ (Clark -Lemper, Lemper, and Ho 1991 : 3301-3302 อ้างถึงใน ฉันทิฉันทิ วิจัย 2545 : 53) ได้ศึกษาสัมพันธภาพของวัยรุ่นตอนต้น ตอนกลาง และตอนปลาย ที่มีพ่อแม่จากกลุ่มตัวอย่างเด็กวัยรุ่นอยู่ระหว่าง 11-19 ปี จำนวน 1,100 คน ผลการศึกษาพบว่าวัยรุ่นตอนต้น (11-13 ปี) ให้ความสำคัญของสัมพันธภาพสูงกว่าวัยรุ่นตอนกลาง (14-16 ปี) และวัยรุ่นตอนปลาย (17-19 ปี)

ทีแวน (Teevan 1972 อ้างถึงใน ฉันทิฉันทิ วิจัย 2545 : 60) ได้ศึกษากลุ่มนักศึกษา มหาวิทยาลัยเพื่อทดสอบผลกระทบของกิจกรรมทางสังคม การรับรู้ เรื่องการยินยอมให้ มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของหนุ่มเพื่อน เป้าหมายชี้ถึงระดับการยินยอมให้ มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาทั้งเจตคติ และพฤติกรรมมากกว่ากลุ่มมอ งอิงต อ

มหาวิทยาลัยศิลปากร สภามวลีขสิทธิ์

บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดศาลานารามและโรงเรียนบ้านบ่อระแหง อำเภอนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี ” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Study) ผู้ศึกษามีวิธีการศึกษาตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

- การกำหนดประชากร
- เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- การสร้างแบบสอบถาม
- การวิเคราะห์ข้อมูล
- ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล
- สถิติที่ใช้ในการศึกษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร สวท.ลขสวท

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3) ของโรงเรียนวัดศาลานารามและโรงเรียนบ้านบ่อระแหง อำเภอนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 94 คน โดยแบ่งเป็นโรงเรียนได้ ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนประชากรของโรงเรียนวัดศาลานาราม

ระดับชั้น	เพศชาย	เพศหญิง	รวม
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	13	9	22
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	11	6	17
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	8	6	14
รวม	32	21	53

ที่มา : ข้อมูลจากฝ่ายวิชาการ โรงเรียนวัดศาลานาราม พ.ศ. 2549

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนประชากรของโรงเรียนบ้านปอระเหง

ระดับชั้น	เพศชาย	เพศหญิง	รวม
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	8	7	15
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	5	6	11
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	12	3	15
รวม	25	16	41

ที่มา : ข้อมูลจากฝ่ายวิชาการ โรงเรียนบ้านปอระเหง พ.ศ. 2549

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษานี้ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดศาลานารามและโรงเรียนบ้านปอระเหง อำเภอพนมทวน จังหวัด
กาญจนบุรี แบบสอบถามมีทั้งคำถามปลายเปิดและคำถามปลายปิดโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับผลการเรียน ระดับชั้น

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนในด้านต่างๆ
โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบคำถามว่าใช่ ไม่ใช่ หรือไม่เคยปฏิบัติตามข้อคำถาม ดังนี้

ใช่ เป็นพฤติกรรมที่เคยปฏิบัติ

ไม่ใช่ เป็นพฤติกรรมที่ไม่ปฏิบัติตามเหตุผลของข้อคำถาม แต่อาจปฏิบัติตาม
ด้วยเหตุผลอื่น

ไม่เคยเลย เป็นพฤติกรรมที่ไม่เคยปฏิบัติเลย

โดยมีเกณฑ์ของระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ดังนี้

0.01 – 1.00 เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในระดับน้อย

1.01 – 2.00 เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในระดับปานกลาง

2.01 – 3.00 เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในระดับมาก

การสร้างแบบสอบถาม

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร บทความ หนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ

การเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

2. สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้ ให้ครอบคลุมจุดมุ่งหมายและลักษณะของการศึกษา
3. ทดสอบแบบสอบถามโดยนำแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ

สถิติที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาใช้สถิติเชิงปริมาณ (Quantitative) อธิบายข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปของประชากรที่ศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ระดับผลการเรียน ระดับชั้น และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ความถี่ (Frequency)
2. ค่าร้อยละ (Percentage)
3. ค่าเฉลี่ย (Mean)
4. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standad Deviation)

มหาวิทยาลัยศิลปากร สวทช. สวทช. สวทช.

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ใช้การหาค่าความถี่และร้อยละตามตัวแปรที่ศึกษา ผลการวิเคราะห์นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

2. แบบสอบถามตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน วิเคราะห์หาระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมแบบมาตราส่วน 3 ระดับ ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (μ) และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล

การศึกษานี้ใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมิถุนายน 2549 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2550 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 9 เดือน

แผนการทำงาน	เดือน								
	มิ.ย.49	ก.ค.49	ส.ค.49	ก.ย.49	ต.ค.49	พ.ย.49	ธ.ค.49	ม.ค.50	ก.พ.50
1. เสนอหัวข้อ	—								
2. รวบรวมข้อมูล เอกสาร สร้าง เครื่องมือ		—	—	—					
3. เก็บข้อมูล ภาคสนาม				—	—				
4. วิเคราะห์ผล การศึกษา					—	—	—		
5. สรุปผลการศึกษา								—	—

มหาวิทยาลัยศิลปากร สวทช. สวทช. สวทช.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สภามวลีขสิทธิ์

บทที่ 4 ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดศาลานารามและโรงเรียนบ้านบ่อระแหง อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี ” ผู้ศึกษาจัดเก็บข้อมูลจากนักเรียนโรงเรียนวัดศาลานารามและโรงเรียนบ้านบ่อระแหง อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมดจำนวน 94 ฉบับ เป็นแบบสอบถามที่กรอกข้อมูลครบสมบูรณ์คิดเป็นร้อยละ 100 สามารถเสนอผลการวิเคราะห์โดยใช้ตารางประกอบคำบรรยาย ซึ่งจำแนกออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของประชากรผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ระดับและลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

มหาวิทยาลัยศิลปากร สภานิติศาสตร์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 94 ชุด รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 5 ตารางแสดงค่าความถี่และค่าร้อยละ จำแนกตามเพศ

เพศ	ความถี่	ร้อยละ
1. ชาย	57	60.6
2. หญิง	37	39.4
รวม	94	100.0

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 60.6 และเพศหญิง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4

ตารางที่ 6 ตารางแสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	ความถี่	ร้อยละ
1. อายุ 12 ปี	12	12.8
2. อายุ 13 ปี	22	23.4
3. อายุ 14 ปี	32	34.0
4. อายุ 15 ปี	24	25.5
5. อายุ 16 ปี	4	4.3
รวม	94	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอายุ 14 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมาเป็นผู้ที่มีอายุ 15 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 ผู้ที่มีอายุ 13 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 23.4 ผู้ที่มีอายุ 12 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 และผู้ที่มีอายุ 16 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ตารางที่ 7 ตารางแสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับชั้น

ระดับชั้น	ความถี่	ร้อยละ
1. ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	37	39.3
2. ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	28	29.8
3. ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	29	30.9
รวม	94	100.0

จากตารางที่ 7 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 30.9 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8

ตารางที่ 8 ตารางแสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเกรดเฉลี่ย

เกรดเฉลี่ย	ความถี่	ร้อยละ
1. เกรดเฉลี่ยระหว่าง 0.01 – 1.00	3	3.2
2. เกรดเฉลี่ยระหว่าง 1.01 – 2.00	19	20.2
3. เกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.01 – 3.00	42	44.7
4. เกรดเฉลี่ยระหว่าง 3.01 – 4.00	30	31.9
รวม	94	100.0

จากตารางที่ 8 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.01 – 3.00 มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7 รองลงมาเป็นผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.01 – 4.00 มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 31.9 ผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.01 – 2.00 มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 และผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.01 – 1.00 มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2

บทวิพากษ์หลักสูตรศิลปการ สงวนลิขสิทธิ์

ตอนที่ 2 ระดับและลำดับความถี่ของผู้ที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดศาลานารามและโรงเรียนบ้านบ่อระแหง อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี เป็นการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ทั้งโดยภาพรวม รายด้านและรายข้อ โดยใช้ค่าเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ในการแปลความหมายของระดับปัจจัยและจัดลำดับปัจจัยที่มีอิทธิพลของการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ดังนี้

2.1 ระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

ตารางที่ 9 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3	μ	σ	ระดับปัจจัย
1. เพื่อน	1.61	0.35	ปานกลาง
2. ครอบครัว	1.51	0.32	ปานกลาง
3. สื่อมวลชน	1.48	0.33	ปานกลาง
ภาพรวม	1.53	0.29	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 พบว่า ปัจจัยที่ศึกษาได้แก่ เพื่อน ครอบครัวและสื่อมวลชน มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 1.53 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.29 สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในรายด้านพบว่า เพื่อน มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 1.61 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.35 ครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 1.51 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.32 และสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 1.48 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.33 ตามลำดับ

ตารางที่ 10 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำแนกเป็นรายชื่อจากอิทธิพลที่ได้รับจากเพื่อน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3	μ	σ	ระดับปัจจัย
1. เพื่อน	1.61	1.35	ปานกลาง
1. การโดดเรียนตามเพื่อน	1.38	0.60	ปานกลาง
2. การสูบบุหรี่ตามคำชักชวนเพื่อน	1.33	0.55	ปานกลาง
3. แต่งกายผิดระเบียบตามเพื่อน	1.78	0.56	ปานกลาง
4. การดื่มของมึนเมาตามคำชักชวนของเพื่อน	1.42	0.59	ปานกลาง

ตารางที่ 10 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำแนกเป็นรายชื่อจากอิทธิพลที่ได้รับจากเพื่อน (ต่อ)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3	μ	σ	ระดับปัจจัย
5. การพนันตามคำชักชวนของเพื่อน	1.51	0.61	ปานกลาง
6. การลักทรัพย์ตามคำชักชวนของเพื่อน	1.24	0.45	ปานกลาง
7. การมาโรงเรียนสายตามเพื่อน	1.73	0.60	ปานกลาง
8. การพูดเท็จเพื่อช่วยเพื่อน เมื่อเพื่อนบอกให้ท่านช่วยปกปิดความผิดด้วยการพูดเท็จ	1.98	0.61	ปานกลาง
9. การดูสื่อลามกตามคำชักชวนของเพื่อน	1.59	0.64	ปานกลาง
10. ช่วยเพื่อนมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับบุคคลอื่น	2.18	0.74	มาก

มหาวิทยาลัยศิลปากร สภานิติศาสตร์

จากตารางที่ 10 พบว่า มีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเป็นรายชื่อที่ได้รับอิทธิพลจากเพื่อน ดังนี้ ช่วยเพื่อนเมื่อเพื่อนมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับบุคคลอื่น มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ในระดับมาก ($\mu = 2.18$, $\sigma = 0.74$) และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในระดับปานกลาง คือ การพูดเท็จเพื่อช่วยเพื่อน เมื่อเพื่อนบอกให้ท่านช่วยปกปิดความผิดด้วยการพูดเท็จ ($\mu = 1.98$, $\sigma = 0.61$) การแต่งกายผิดระเบียบตามเพื่อน ($\mu = 1.78$, $\sigma = 0.56$) การมาโรงเรียนสายตามเพื่อน ($\mu = 1.73$, $\sigma = 0.60$) การดูสื่อลามกตามคำชักชวนของเพื่อน ($\mu = 1.57$, $\sigma = 0.64$) การเล่นเกมพนันตามคำชักชวนของเพื่อน ($\mu = 1.51$, $\sigma = 0.61$) การดื่มของมึนเมาตามคำชักชวนของเพื่อน ($\mu = 1.42$, $\sigma = 0.59$) การโดดเรียนตามเพื่อน มีอิทธิพล ($\mu = 1.38$, $\sigma = 0.60$) การสูบบุหรี่ตามคำชักชวนของเพื่อน ($\mu = 1.33$, $\sigma = 0.55$) การไปลักทรัพย์ตามการชักชวนของเพื่อน ($\mu = 1.24$, $\sigma = 0.45$)

ตารางที่ 11 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำแนกเป็นรายชื่อจากอิทธิพลที่ได้รับจากครอบครัว

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3	μ	σ	ระดับปัจจัย
2. ครอบครัว	1.51	0.32	ปานกลาง
1.การมาโรงเรียนสายเนื่องจากครอบครัวไม่มีใครใส่ใจ เช่น ไม่มีใครปลุกท่าน ไม่มีใครต่อว่าท่าน	1.57	0.63	ปานกลาง
2. การจับกลุ่มออกไปเที่ยวเตร่หลังจากเวลาเลิกเรียนกับเพื่อนเพราะไม่ต้องการอยู่บ้านตามลำพัง	1.65	0.71	ปานกลาง
3. การเห็นคนในครอบครัวสูบบุหรี่จึงสูบบ้าง	1.23	0.45	ปานกลาง
4. การพูดทักเมื่อทำความผิดเพราะไม่ต้องการถูกลงโทษจากครอบครัว	1.90	0.58	ปานกลาง
5. การเห็นคนในครอบครัวเล่นการพนันจึงไปลองเล่นการพนันบ้าง	1.46	0.61	ปานกลาง
6. การต้องการเงินแล้วครอบครัวไม่ให้ จึงไปลักขโมยของคนอื่น	1.28	0.47	ปานกลาง
7. การเห็นคนในครอบครัวดื่มของมึนเมาจึงลองดื่ม	1.46	0.56	ปานกลาง
8. การแสดงกิริยาก้าวร้าวและรุนแรงกับคนอื่น เพราะครอบครัวไม่เคยสอนหรือต่อว่า	1.58	0.59	ปานกลาง
9. การมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับคนอื่น โดยครอบครัวจะเห็นว่าถูกเสมอ	1.63	0.56	ปานกลาง
10. การเห็นคนในครอบครัวดูสื่อลามก เช่น วีซีดีลามก จึงหามาดูบ้าง	1.32	0.49	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 พบว่า มีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเป็นรายชื่อที่ได้รับอิทธิพลจากครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง ดังนี้ การพูดเท็จเมื่อทำความผิดเพราะไม่ต้องการถูกลงโทษจากครอบครัว ($\mu = 1.90$, $\sigma = 0.58$) การจับกลุ่มออกไปเที่ยวเตร่หลังจากเวลาเลิกเรียนกับเพื่อนเพราะไม่ต้องการอยู่บ้านตามลำพัง ($\bar{X} = 1.65$, $\sigma = 0.71$) การมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับคนอื่นโดยครอบครัวเห็นว่าถูกเสมอ ($\mu = 1.63$, $\sigma = 0.56$) การแสดงกิริยาก้าวร้าวและรุนแรงกับคนอื่น เพราะครอบครัวไม่เคยสอนหรือต่อว่า ($\mu = 1.58$, $\sigma = 0.59$) การมาโรงเรียนสายเนื่องจากครอบครัวไม่มีใครใส่ใจ เช่น ไม่มีใครปลุกทาน ไม่มีใครต่อว่า ($\mu = 1.57$, $\sigma = 0.63$) การเห็นคนในครอบครัวดื่มของมึนเมาจึงลองดื่มบ้าง ($\mu = 1.46$, $\sigma = 0.56$) การเห็นคนในครอบครัวเล่นการพนันจึงลองเล่นการพนันบ้าง ($\mu = 1.46$, $\sigma = 0.61$) การเห็นคนในครอบครัวสูบบุหรี่ จึงสูบบุหรี่บ้าง เช่น วิชาดีลามก จึงหามาสูบบ้าง ($\mu = 1.32$, $\sigma = 0.49$) การต้องการเงินแล้วครอบครัวไม่ให้ จึงลักขโมยของคนอื่น ($\mu = 1.28$, $\sigma = 0.47$) การเห็นคนในครอบครัวสูบบุหรี่จึงสูบบ้าง ($\mu = 1.23$, $\sigma = 0.45$)

ตารางที่ 12 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนวชนชั้นที่ 3 จากแจกเป็นรายชื่อจากอิทธิพลที่ได้รับจากสื่อมวลชน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม	μ	σ	ระดับปัจจัย
3. สื่อมวลชน	1.48	0.33	ปานกลาง
1. การเห็นการนำเสนอข่าวจากสื่อมวลชน เรื่องการก่อเหตุทะเลาะวิวาทจึงคิดว่าเป็นเรื่องของศักดิ์ศรีและอยากจะทำบ้าง	1.58	0.61	ปานกลาง
2. การเห็นคนสูบบุหรี่จากการนำเสนอของสื่อมวลชน เช่น จากละคร จึงสูบบุหรี่บ้าง	1.42	0.59	ปานกลาง
3. การดูรายการที่ขอบจนกว่าจะจบ ไม่ว่าจะดีแค่ไหน จนทำให้มาโรงเรียนสาย	1.88	0.71	ปานกลาง
4. การแสดงกิริยาก้าวร้าวและรุนแรงกับคนอื่น ซึ่งทำตามการนำเสนอของสื่อมวลชน เช่น จากละคร	1.46	0.58	ปานกลาง

ตารางที่ 12 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำแนกเป็นรายชื่อจากอิทธิพลที่ได้รับจากสื่อมวลชน (ต่อ)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม	μ	σ	ระดับปัจจัย
5. การเห็นคนดื่มของมึนเมา เช่น สุรา เบียร์ ผ่านทางสื่อมวลชน จึงดื่มของมึนเมานั้นบ้าง	1.36	0.54	ปานกลาง
6. การทำความผิดจะพูดเท็จ เพราะทำตามตัวละครที่ท่านได้รับชมผ่านทาง การนำเสนอของสื่อมวลชน	1.53	0.58	ปานกลาง
7. การเห็นฉากการเล่นการพนันผ่านทางสื่อมวลชน เช่น จากละคร จึงหัดเล่นการพนันบ้าง	1.51	0.54	ปานกลาง
8. การเห็นการนำเสนอผ่านทางสื่อมวลชน เรื่องการลักทรัพย์จึงจะทำตาม	1.32	0.49	ปานกลาง
9. การออกไปเที่ยวเตร่หลังจากเวลาเลิกเรียน เพราะทำตามตัวละครที่ท่านได้รับชมผ่านการนำเสนอของสื่อมวลชน	1.44	0.56	ปานกลาง
10. การเห็นการนำเสนอในเรื่องสื่อลามก เช่น จากละคร จากวีซีดี จึงจะทำตามบ้าง	1.29	0.45	ปานกลาง

จากตารางที่ 12 พบว่า มีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเป็นรายชื่อที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชนในระดับปานกลาง ดังนี้ การดูรายการที่ชอบจนจบ ไม่ว่าจะตึกแค่ไหนจนทำให้ท่านมาโรงเรียนสาย ($\mu = 1.88, \sigma = 0.71$) การเห็นการนำเสนอข่าวจากสื่อมวลชน เรื่องการก่อเหตุทะเลาะวิวาทจึงคิดว่าเป็นเรื่องของศักดิ์ศรีและอยากจะทำบ้าง ($\mu = 1.58, \sigma = 0.61$) การทำความผิดจะพูดเท็จ เพราะทำตามตัวละครที่ท่านได้รับชมผ่านทาง การนำเสนอของสื่อมวลชน ($\mu = 1.53, \sigma = 0.58$) การเห็นฉากการเล่นการพนันผ่านทางสื่อมวลชน เช่น จากละคร จึงหัดเล่นการพนันบ้าง ($\mu = 1.51, \sigma = 0.54$) การแสดงกิริยาก้าวร้าวและรุนแรงกับคนอื่น ซึ่งทำตามการนำเสนอของสื่อมวลชน เช่น จากละคร ($\mu = 1.46, \sigma = 0.58$)

การออกไปเที่ยวเตร่หลังจากเวลาเลิกเรียนเพราะทำตามตัวละครที่ท่านได้รับชมผ่านการนำเสนอของสื่อมวลชน ($\mu = 1.44$, $\sigma = 0.56$) การเห็นคนสูบบุหรี่จากการนำเสนอของสื่อมวลชน เช่น จากละคร จึงสูบบุหรี่บ้าง ($\mu = 1.42$, $\sigma = 0.59$) การเห็นคนดื่มของมีนเมา เช่น สุรา เบียร์ ผ่านทางสื่อมวลชน จึงดื่มของมีนเอนั้นบ้าง ($\mu = 1.36$, $\sigma = 0.54$) การเห็นการนำเสนอผ่านทางสื่อมวลชนเรื่องการลักทรัพย์ จึงทำตาม ($\mu = 1.32$, $\sigma = 0.49$) การเห็นการนำเสนอในเรื่องสื่อลามก เช่น จากละคร จากวีซีดี จึงทำตามบ้าง ($\mu = 1.29$, $\sigma = 0.45$)

2.2 ลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

ตารางที่ 13 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3	\bar{X}	σ	ลำดับที่
4. เพื่อน	1.61	0.35	1
5. ครอบครัว	1.51	0.32	2
6. สื่อมวลชน	1.48	0.33	3
ภาพรวม	1.53	0.29	

จากตารางที่ 13 สามารถจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมจากปัจจัยที่ศึกษาในรายด้านได้ ดังนี้ เพื่อนมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนเป็นลำดับที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 1.61 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.35 ครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนเป็นลำดับที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 1.51 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.32 และสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนเป็นลำดับที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 1.48 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.33

ตารางที่ 14 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำแนกเป็นรายชื่อจากอิทธิพลที่ได้รับจากเพื่อน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3	μ	σ	ลำดับที่
1. เพื่อน	1.61	1.35	
1. การโคตเรียนตามเพื่อน	1.38	0.60	8
2. การสูบบุหรี่ตามคำชักชวนเพื่อน	1.33	0.55	9
3. แต่งกายผิดระเบียบตามเพื่อน	1.78	0.56	3
4. การดื่มของมึนเมาตามคำชักชวนของเพื่อน	1.42	0.59	7
5. การพนันตามคำชักชวนของเพื่อน	1.51	0.61	6
6. การลักทรัพย์ตามคำชักชวนของเพื่อน	1.24	0.45	10
7. การมาโรงเรียนสายตามเพื่อน	1.73	0.60	4
8. การพูดเท็จเพื่อช่วยเพื่อน เมื่อเพื่อนบอกให้ท่านช่วยปกปิดความผิดด้วยการพูดเท็จ	1.98	0.61	2
9. การดูสื่อลามกตามคำชักชวนของเพื่อน	1.59	0.64	5
10. ช่วยเพื่อนมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับบุคคลอื่น	2.18	0.74	1

จากตารางที่ 14 สามารถจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเป็นรายชื่อที่ได้รับอิทธิพลจากเพื่อนได้ ดังนี้

ลำดับที่ 1 ช่วยเพื่อนเมื่อเพื่อนมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับบุคคล ($\mu = 2.18$, $\sigma = 0.74$)

ลำดับที่ 2 การพูดเท็จเพื่อช่วยเพื่อน เมื่อเพื่อนบอกให้ท่านช่วยปกปิดความผิดด้วยการพูดเท็จ ($\mu = 1.98$, $\sigma = 0.61$)

ลำดับที่ 3 การแต่งกายผิดระเบียบตามเพื่อน ($\mu = 1.78$, $\sigma = 0.56$)

ลำดับที่ 4 การมาโรงเรียนสายตามเพื่อน ($\mu = 1.73$, $\sigma = 0.60$)

ลำดับที่ 5 การดูสื่อลามกตามคำชักชวนของเพื่อน ($\mu = 1.57$, $\sigma = 0.64$)

ลำดับที่ 6 การเล่นเกมพนันตามคำชักชวนของเพื่อน ($\mu = 1.51$, $\sigma = 0.61$)

ลำดับที่ 7 การดื่มของมึนเมาตามคำชักชวนของเพื่อน ($\mu = 1.42$, $\sigma = 0.59$)

ลำดับที่ 8 การโตเรียนตามเพื่อน ($\mu = 1.38$, $\sigma = 0.60$)

ลำดับที่ 9 การสูบบุหรี่หรือตามคำชักชวนของเพื่อน ($\mu = 1.33$, $\sigma = 0.55$)

ลำดับที่ 10 การไปลักทรัพย์ตามการชักชวนของเพื่อน ($\mu = 1.24$, $\sigma = 0.45$)

ตารางที่ 15 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำแนกเป็นรายชื่อจากอิทธิพลที่ได้รับจากครอบครัว

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3	μ	σ	ลำดับที่
2. ครอบครัว	1.51	0.32	
1.การมาโรงเรียนสายเนื่องจากครอบครัว ไม่มีใครใส่ใจ เช่น ไม่มีใครปลุกท่าน ไม่มีใครต่อว่าท่าน	1.57	0.63	5
2. การจับกลุ่มออกไปเที่ยวเตร่หรือสังสรรค์ เวลาเลิกเรียนกับเพื่อนเพราะไม่ต้องการ อยู่บ้านตามลำพัง	1.65	0.71	2
3. การเห็นคนในครอบครัวสูบบุหรี่จึง สูบบ้าง	1.23	0.45	10
4. การพูดเท็จเมื่อทำความผิดเพราะไม่ ต้องการถูกลงโทษจากครอบครัว	1.90	0.58	1
5. การเห็นคนในครอบครัวเล่นการพนัน จึงไปลองเล่นการพนันบ้าง	1.46	0.61	6*
6. การต้องการเงินแล้วครอบครัวไม่ให้ จึงไปลักขโมยของคนอื่น	1.28	0.47	9
7. การเห็นคนในครอบครัวดื่มของมึนเมา จึงลองดื่ม	1.46	0.56	6*
8. การแสดงกิริยาก้าวร้าวและรุนแรงกับ คนอื่น เพราะครอบครัวไม่เคยสอนหรือ ต่อว่า	1.58	0.59	4

ตารางที่ 15 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำแนกเป็นรายชื่อจากอิทธิพลที่ได้รับจากครอบครัว (ต่อ)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3	μ	σ	ลำดับที่
9. การมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับคนอื่น โดยครอบครัวจะเห็นว่าถูกเสมอ	1.63	0.56	3
10. การเห็นคนในครอบครัวดูสื่อลามก เช่น วีซีดีลามก จึงหามาดูบ้าง	1.32	0.49	8

* ลำดับเท่ากัน

จากตารางที่ 15 สามารถจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเป็นรายชื่อที่ได้รับอิทธิพลจากครอบครัวได้ ดังนี้

ลำดับที่ 1 การพูดเท็จเมื่อทำผิดเพราะไม่ต้องกลัวลงโทษจากครอบครัว ($\mu = 1.90$, $\sigma = 0.58$)

ลำดับที่ 2 การจับกลุ่มออกไปเที่ยวเตร่หลังจากเวลาเลิกเรียนกับเพื่อนเพราะไม่ต้องการอยู่บ้านตามลำพัง ($\bar{X} = 1.65$, $\sigma = 0.71$)

ลำดับที่ 3 การมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับคนอื่น โดยครอบครัวเห็นว่าถูกเสมอ ($\mu = 1.63$, $\sigma = 0.56$)

ลำดับที่ 4 การแสดงกิริยาก้าวร้าวและรุนแรงกับคนอื่น เพราะครอบครัวไม่เคยสอนหรือต่อว่า ($\mu = 1.58$, $\sigma = 0.59$)

ลำดับที่ 5 การมาโรงเรียนสายเนื่องจากครอบครัวไม่มีใครใส่ใจ เช่น ไม่มีใครปลุกท่าน ไม่มีใครต่อว่า ($\mu = 1.57$, $\sigma = 0.63$)

ลำดับที่ 6 การเห็นคนในครอบครัวดื่มของมึนเมาจึงลองดื่มบ้าง ($\mu = 1.46$, $\sigma = 0.56$)

ลำดับที่ 6 การเห็นคนในครอบครัวเล่นการพนันจึงลองเล่นการพนันบ้าง ($\mu = 1.46$, $\sigma = 0.61$)

ลำดับที่ 8 การเห็นคนในครอบครัวดูสื่อลามก เช่น วีซีดีลามก จึงหามาดูบ้าง ($\mu = 1.32$, $\sigma = 0.49$)

ลำดับที่ 9 การต้องการเงินแล้วครอบครัวไม่ให้จึงลักขโมยของคนอื่น ($\mu = 1.28$, $\sigma = 0.47$)

ลำดับที่ 10 การเห็นคนในครอบครัวสูบบุหรี่จึงสูบบ้าง ($\mu = 1.23$, $\sigma = 0.45$)

ตารางที่ 16 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำแนกเป็นรายชื่อจากอิทธิพลที่ได้รับจากสื่อมวลชน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม	μ	σ	ลำดับที่
3. สื่อมวลชน	1.48	0.33	
1. การเห็นการนำเสนอข่าวจากสื่อมวลชน เรื่องการก่อเหตุทะเลาะวิวาท จึงคิดว่าเป็นเรื่องของศักดิ์ศรีและอยากจะทำบ้าง	1.58	0.61	2
2. การเห็นคนสูบบุหรี่จากการนำเสนอของสื่อมวลชน เช่น จากละคร จึงสูบบุหรี่บ้าง	1.42	0.59	
3. การดูรายการที่ชอบจนกว่าจบ ไม่ว่าจะเด็กแค่ไหน จนทำให้มาโรงเรียนสาย	1.88	0.71	1
4. การแสดงกิริยาก้าวร้าวและรุนแรงกับคนอื่น ซึ่งทำตามการนำเสนอของสื่อมวลชน เช่น จากละคร	1.46	0.58	5
5. การเห็นคนดื่มของมึนเมา เช่น สุรา เบียร์ ผ่านทางสื่อมวลชน จึงดื่มของมึนเมานั้นบ้าง	1.36	0.54	8
6. การทำความผิดจะพูดเท็จ เพราะทำตามตัวละครที่ท่านได้รับชมผ่านการนำเสนอของสื่อมวลชน	1.53	0.58	3

ตารางที่ 16 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำแนกเป็นรายชื่อจากอิทธิพลที่ได้รับจากสื่อมวลชน (ต่อ)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม	μ	σ	ลำดับที่
7. การเห็นฉากการเล่นการพนันผ่านทางสื่อมวลชน เช่น จากละคร จึงหัดเล่นการพนันบ้าง	1.51	0.54	4
8. การเห็นการนำเสนอผ่านทางสื่อมวลชนเรื่องการลักทรัพย์จึงจะทำตาม	1.32	0.49	9
9. การออกไปเที่ยวเตร่หลังจากเวลาเลิกเรียนเพราะทำตามตัวละครที่ท่านได้รับชมผ่านการเล่นของสื่อมวลชน	1.44	0.56	6
10. การเห็นการนำเสนอในเรื่องสื่อลามก เช่น จากละคร จากวีซีดี จึงจะทำตามบ้าง	1.29	0.45	10

จากตารางที่ 16 สามารถจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเป็นรายชื่อที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชน ดังนี้

ลำดับที่ 1 การดูรายการที่ชอบจนจบ ไม่ว่าจะดึกแค่ไหนจนทำให้ท่านมาโรงเรียนสาย ($\mu = 1.88$, $\sigma = 0.71$)

ลำดับที่ 2 การเห็นการนำเสนอข่าวจากสื่อมวลชน เรื่องการก่อเหตุทะเลาะวิวาทจึงคิดว่าเป็นเรื่องของศักดิ์ศรีและอยากจะทำบ้าง ($\mu = 1.58$, $\sigma = 0.61$)

ลำดับที่ 3 การทำความผิดจะพูดเท็จ เพราะทำตามตัวละครที่ท่านได้รับชมผ่านทางการนำเสนอของสื่อมวลชน ($\mu = 1.53$, $\sigma = 0.58$)

ลำดับที่ 4 การเห็นฉากการเล่นการพนันผ่านทางสื่อมวลชน เช่น จากละคร จึงหัดเล่นการพนันบ้าง ($\mu = 1.51$, $\sigma = 0.54$)

ลำดับที่ 5 การแสดงกิริยาก้าวร้าวและรุนแรงกับคนอื่น ซึ่งทำตามการนำเสนอของสื่อมวลชน เช่น จากละคร ($\mu = 1.46$, $\sigma = 0.58$)

ลำดับที่ 6 การออกไปเที่ยวเตร่หลังจากเวลาเลิกเรียนเพราะทำตามตัวละครที่ท่านได้รับชมผ่านการนำเสนอของสื่อมวลชน ($\mu = 1.44$, $\sigma = 0.56$)

ลำดับที่ 7 การเห็นคนสูบบุหรี่จากการนำเสนอของสื่อมวลชน เช่น จากละคร จึงสูบบุหรี่บ้าง ($\mu = 1.42$, $\sigma = 0.59$)

ลำดับที่ 8 การเห็นคนดื่มของมีนเมา เช่น สุรา เบียร์ ผ่านทางสื่อมวลชน จึงดื่มของมีเมานั้นบ้าง ($\mu = 1.36$, $\sigma = 0.54$)

ลำดับที่ 9 การเห็นการนำเสนอผ่านทางสื่อมวลชนเรื่องการลักทรัพย์จึงทำตาม ($\mu = 1.32$, $\sigma = 0.49$)

ลำดับที่ 10 การเห็นการนำเสนอในเรื่องสื่อลามก เช่น จากละคร จากวีซีดี จึงทำตามบ้าง ($\mu = 1.29$, $\sigma = 0.45$)

มหาวิทยาลัยศิลปากร สภวนลิขสิทธิ์

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดศาลานารามและโรงเรียนบ้านบ่อระแหง อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับและลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ผู้ศึกษาใช้วิธีการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Study) มีจำนวนประชากรในการศึกษาทั้งหมด 94 คน

สถิติที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ การหาค่าความถี่ (f) การหาค่าร้อยละ (%) การหาค่าเฉลี่ย (μ) และการหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) อีกทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษาในค้างนี้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาค้างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนวัดศาลานารามและโรงเรียนบ้านบ่อระแหง อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี สรุปได้ค้างต่อไปนี้

1. เพื่อน ครอบครัว และสื่อมวลชน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดศาลานารามและโรงเรียนบ้านบ่อระแหงโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 1.53$, $\sigma = 0.29$)

2. พิจารณาในค้างละปัจจัยพบว่าเพื่อน ครอบครัว และสื่อมวลชน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เรียงตามระดับการมีอิทธิพลในค้างการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ค้าง อิทธิพลที่ค้างรับจากเพื่อน อิทธิพลที่ค้างรับจากครอบครัว และอิทธิพลที่ค้างรับจากสื่อมวลชน ($\mu = 1.61$, 1.51 และ 1.48 ตามลำดับ)

3. เมื่อพิจารณาในรายค้างของแต่ละค้างจะสรุปผลการศึกษาค้าง ค้างนี้

ปัจจัยค้างเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอยู่ในระดับมาก ค้าง ช่วยเพื่อนเมื่อเพื่อนมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับบุคคลค้างอื่น และระดับปานกลาง ค้าง 1) การพูดเท็จเพื่อช่วยเพื่อนเมื่อเพื่อนบอกให้ค้างช่วยปกปิดความผิดค้างด้วยการพูดเท็จ 2)การแต่งกายผิดระเบียบตามเพื่อน

3) การมาโรงเรียนสายตามเพื่อน 4) การคู่อัฒกเช่น วิชิตลุมก ตามคำชักชวนของเพื่อน 5) การเล่นการพนันตามคำชักชวนของเพื่อน 6) การดื่มของมึนเมาเช่น สุรา เบียร์ ตามคำชักชวนของเพื่อน 7) การโคคเรียนตามเพื่อน 8) การสูบบุหรี่ตามคำชักชวนของเพื่อน 9) การไปลักทรัพย์ตามคำชักชวนของเพื่อน

ปัจจัยด้านครอบครัวผลการศึกษาพบว่าครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอยู่ในระดับระดับปานกลางเรียงตามลำดับการมีอิทธิพล ดังนี้ 1) การพูดเท็จเมื่อทำความคิดเพราะไม่เองการถูกลงโทษจากครอบครัว 2) การจับกลุ่มออกไปเที่ยวเตร่หลังจากเวลาเลิกเรียนกับเพื่อนเพราะไม่ต้องการอยู่บ้านตามลำพัง 3) การมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับคนอื่นครอบครัวจะเห็นว่าถูกเสมอ 4) การแสดงกิริยาก้าวร้าวและรุนแรงกับคนอื่นเพราะครอบครัวไม่เคยสอนหรือต่อว่า 5) การมาโรงเรียนสายเนื่องจากครอบครัวไม่มีใครใส่ใจ เช่น ไม่มีใครปลุกท่าน ไม่มีใครต่อว่าท่าน 6) การเห็นคนในครอบครัวดื่มของมึนเมาจึงลองดื่มบ้าง 7) การที่เห็นคนในครอบครัวเล่นการพนันจึงลองเล่นการพนันบ้าง 8) การเห็นคนในครอบครัวคู่อัฒก เช่น วิชิตลุมก จึงไปหา มาดูบ้าง 9) การต้องการเงินแล้วครอบครัวไม่ให้ จึงลักขโมยของคนอื่น 10) การเห็นคนในครอบครัวสูบบุหรี่จึงสูบบ้าง

ปัจจัยด้านสื่อมวลชนผลการศึกษาพบว่าสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอยู่ในระดับระดับปานกลางเรียงตามลำดับการมีอิทธิพล ดังนี้ 1) การดูรายการที่ชอบจนทำให้จบไม่ว่าจะดีแค่ไหน จนทำให้หนีโรงเรียนสาย 2) การเห็นการนำเสนอข่าวเด็กสื่อมวลชน เรื่องการก่อเหตุทะเลาะวิวาทจึงคิดว่าเป็นเรื่องของศักดิ์ศรีและจะทำบ้าง 3) การทำความผิดจะพูดเท็จ เพราะทำตามตัวละครที่ได้รับชมผ่านทาง การนำเสนอของสื่อมวลชน 4) การเห็นฉากการเล่นการพนันผ่านทางสื่อมวลชน เช่น จากละคร จึงไปหัดเล่นการพนันบ้าง 5) การแสดงกิริยาก้าวร้าวและรุนแรงกับคนอื่นซึ่งทำตามการนำเสนอของสื่อมวลชน เช่น จากละคร 6) การออกไปเที่ยวเตร่หลังจากเวลาเลิกเรียนเพราะทำตามตัวละครที่ได้รับชมผ่านการนำเสนอของสื่อมวลชน 7) การเห็นคนสูบบุหรี่จากการนำเสนอของสื่อมวลชน เช่น จากละคร จึงสูบบุหรี่บ้าง 8) การเห็นคนดื่มของมึนเมา เช่น สุรา เบียร์ ผ่านทางสื่อมวลชน จึงดื่มของมึนเมานั้นบ้าง 9) การเห็นการนำเสนอผ่านทางสื่อมวลชนเรื่องการลักทรัพย์ จึงทำตาม 10) การเห็นการนำเสนอในเรื่องคู่อัฒก เช่น จากละคร จากวิชิต จึงทำตามบ้าง

อภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาข้อมูลเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนวัดศาลาลวนารามและโรงเรียนบ้านบ่อระแหง อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี สามารถนำมาอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

1. เพื่อนมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อยู่ในระดับปานกลางทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากเพื่อนเป็นบุคคลที่นักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 ให้ความสำคัญและแสดงพฤติกรรมเลียนแบบ เนื่องจากนักเรียนในช่วงชั้นนี้เป็นนักเรียนที่อยู่ในช่วงวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ ซึ่งผลการศึกษาแตกต่างกับปิยวรรณ กุมภีรัตน์ (2546) ที่ศึกษาความมีอิทธิพลของเพื่อนที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในจังหวัดแพร่ พบว่า เพื่อนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลกับวัยรุ่นเป็นอย่างมาก เนื่องจากเพื่อนเป็นผู้ที่มีบทบาทมากในการให้คำปรึกษากับวัยรุ่นในเรื่องต่างๆ อีกทั้งวัยรุ่นยังให้ความสำคัญไว้วางใจกับเพื่อนมากที่สุดถึงร้อยละ 70.4 ทั้งนี้ที่ผลการศึกษาออกมามีความแตกต่างกับปิยวรรณ กุมภีรัตน์ เป็นเพราะประชากรที่ใช้ในการศึกษาอาศัยอยู่ในคนละท้องถิ่นและคนละภูมิภาคกัน จึงทำให้สภาพสังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่นมีความแตกต่างกัน จึงส่งผลให้เด็กมีพฤติกรรมที่แสดงออกมาหรือเกิดพฤติกรรมการเลียนแบบที่มีความแตกต่างกัน

2. ครอบครัวมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางทั้งนี้เป็นเพราะครอบครัวเป็นสถาบันที่มนุษย์เกี่ยวข้องและใช้ชีวิตอยู่เป็นเวลานาน ทำให้เขาเกิดการเรียนรู้สิ่งต่างๆ จากสถาบันครอบครัว และนำสิ่งเหล่านั้นมาใช้ในชีวิตประจำวัน มีความแตกต่างกับบุศยา แรกข้าว (2543) ที่พบว่า ครอบครัวมีบทบาทและมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมในด้านต่างๆ ของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก เนื่องจาก ครอบครัวเป็นสถาบันแรกในชีวิตของมนุษย์อีกทั้งการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวส่งผลกับพฤติกรรมต่างๆ ที่วัยรุ่นแสดงออกมาเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ที่ผลการศึกษาออกมาแตกต่างกับบุศยา แรกข้าว ที่ศึกษาจากกลุ่มประชากรที่ใช้เป็นเด็กที่อยู่ในชุมชนเมือง ซึ่งแตกต่างกับประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ที่เป็นเด็กที่อาศัยอยู่ในชุมชนชนบทจึงทำให้เกิดความแตกต่างในด้านครอบครัว โอกาสทางการศึกษา และสภาพแวดล้อม

3. สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เป็นเพราะในปัจจุบันสื่อมวลชนเข้ามามีบทบาทในสังคมมากขึ้น อีกทั้งในปัจจุบันมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยทำให้นักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 ได้เห็นโลกที่กว้างขึ้น ซึ่งแตกต่างกับผลการศึกษานิตยา ปัญจมีดิถี (2536) ที่พบว่า สื่อมวลชนมีบทบาทในการเกิดพฤติกรรมในด้านต่างๆ ของวัยรุ่นเป็นอย่างมากเพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่ตื่นตัวกับการรับรู้สิ่งต่างๆ ถึงแม้ว่าสื่อมวลชนจะข้อมูลข่าวสารต่างๆ ทั้งในด้านบวกและด้านลบ หากแต่วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความอยากรู้ อยากลอง ในสิ่งที่สื่อมวลชนนำเสนอและเป็นสิ่งที่ตัววัยรุ่นเองคิดว่าถ้าเลียนแบบในสิ่งที่สื่อมวลชนนำเสนอแล้วเขาจะได้รับความสนใจจากสังคมรอบข้าง ทั้งนี้ที่ผลการศึกษาที่มีความแตกต่างกับนิตยา ปัญจมีดิถี เพราะสภาพสังคมที่ประชากรอาศัยอยู่นั้นมีความแตกต่างกัน ทั้งในด้านของการรับรู้ซึ่งบุคคลแต่ละคนมีการรับรู้ที่ต่างกัน และในด้านข่าวสารที่ได้รับจากสื่อมวลชนนั้นในแต่ละพื้นที่ก็ได้รับข้อมูลที่มีความแตกต่างกันอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับครอบครัว โรงเรียน และนักเรียน

1. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เป็นนักเรียนที่อยู่ในช่วงของการเป็นวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตและยังเป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง ครอบครัวจึงควรเอาใจใส่และให้คำแนะนำและคำปรึกษาที่ถูกต้องกับบุตรหลานที่อยู่ในช่วงวัยนี้มากเป็นพิเศษ
2. นักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 ควรที่จะเลือกคบเพื่อนเนื่องจากเพื่อนเป็นปัจจัยหนึ่งที่ค่อนข้างมีอิทธิพลกับนักเรียนช่วงวัยนี้มาก การคบเพื่อนที่ประพฤติดีก็จะทำให้นักเรียนให้ถูกชักจูงไปในทางที่ดีด้วย
3. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ควรใช้วิจารณญาณในการรับชมสิ่งต่างๆ ที่สื่อมวลชนนำเสนอ เนื่องจากสิ่งที่สื่อมวลชนนำเสนอ นั้นมีทั้งด้านบวกและด้านลบ อีกทั้งสื่อมวลชนควรมีจรรยาบรรณของการเป็นสื่อมวลชนที่ดีและควรมีความรับผิดชอบต่อสังคมให้มากกว่าที่เป็นอยู่
4. โรงเรียนควรดูแลและกวดขันเด็กที่เข้าข่ายว่ามีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมให้มากพิเศษ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมให้มีความหลากหลายมากขึ้น เช่น อิทธิพลจากโรงเรียน และอิทธิพลจากชุมชน
2. ควรศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนในช่วงชั้นอื่นๆ บ้าง เช่น ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนในช่วงชั้นที่ 4 หรือ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย เพื่อที่จะได้ทราบว่าผลการศึกษาที่ได้มีความแตกต่างหรือสอดคล้องกันอย่างไร เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มานั้นมาเปรียบเทียบกันว่าปัจจัยใดที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่นมากที่สุด

บรรณานุกรม

- กุลวรรณ วิทยาวงศรุจิ. “ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวกับการปรับตัว.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , 2526.
- ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม. พัฒนาการวัยรุ่นและบทบาทครู. กรุงเทพมหานคร :
มิตรนราการพิมพ์ , 2537.
- ฉัฐนันท์ วิชัยรัมย์. “ การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของ
นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์.”
วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร , 2545.
- นิตยา ปัญจมีดี. “ มโนทัศน์ด้านสุขภาพของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา.” วิทยานิพนธ์
ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ , 2536.
- นุชลดา โรจนประภาพรรณ. “ ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู
ของบิดา มารดา กับความรู้สึกรับคุณค่าในวัยรุ่นตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรม
สามัญศึกษา อำเภอธัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาอนามัยครอบครัว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล , 2541.
- บุศยา แรกข้าว. “ บทบาทของบิดา มารดาต่อการเตรียมพร้อมในการเผชิญปัญหาเกี่ยวกับการมี
เพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการส่งเสริมสุขภาพ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ , 2543.
- ประสาธ อิศรปริดา. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร : เรือนแก้วการพิมพ์ , 2533.
- ปิยวร กุมภีรัตน์. “ ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมที่นำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น
ในจังหวัดแพร่.” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการส่งเสริม
สุขภาพ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ , 2546.
- ปิ่นทิพย์ ชะเอม. “ ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงกับทุนทางสังคมของวัยรุ่นในเมือง
เชียงใหม่.” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาให้คำปรึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง , 2544.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. จิตวิทยาสังคม ทฤษฎี และปฏิบัติการ. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น ,
2545.

สมจิตต์ สุพรรณทัศน์. “พฤติกรรมและการเปลี่ยนแปลง.” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาสุขศึกษา หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 – 6 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพมหานคร : สุโขทัยการพิมพ์ , 2534.

สมพงษ์ จิตระดับ. “เด็กไทยยุคใหม่เติบโตมาจาก วัดถุนิยม เพศเสรี ยาเสพติด.” ใน เด็กไทยวัย กิกิ. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์บุ๊คเซ็นเตอร์ , 2547

สรศักดิ์ พลประเสริฐ. “พฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น , 2542.

สุชา จันทร์เอม. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช , 2529.

สุพรรณิ นอบน้อม. “พฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียน นวมินทราชินูทิศ หอวัง นนทบุรี” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ , 2542 .

สุพัตรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 11) กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช , 2543.

สุรพล พยอมแย้ม. ปฏิบัติการจิตวิทยาในงานชุมชน. กัญจนบุรี : สหทัยพัฒนาการพิมพ์ , 2546.

มหาวิทยาลัยศิลปากร สวทศลิขสิทธิ์

ภาคผนวก ก
แบบสอบกลาง

มหาวิทยาลัยศิลปากร สภามติขสิทธิ์

ภาคผนวก ข

ระเบียบโรงเรียนวัดศาลานารามและโรงเรียนบ้านป่อระแหง

มหาวิทยาลัยศิลปากร สภานิติศาสตร์

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศิลปากร สภามติ

แบบสอบถาม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนวัดศาลานารามและโรงเรียนบ้านบ่อระแหง อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี

คำชี้แจง

1. การจัดทำแบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนในหลักสูตรของสาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนวัดศาลานารามและโรงเรียนบ้านบ่อระแหง อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี ผลศึกษาที่ได้จะเป็นแนวทางในการหามาตรการหรือแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมที่

ไม่เหมาะสม
มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ขอขอบคุณ

นางสาวชลิตา จุลกิจวัฒน์

นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการชุมชน

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย (/) ลงในช่องว่างและเติมข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของท่าน

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุ ปี

3. ระดับชั้น

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

4. ผลการเรียนเฉลี่ย

มหาวิทยาลัยศิลปากร สภานิติศาสตร์

0.01 – 1.00 1.01 – 2.00
 2.01 – 3.00 3.01 – 4.00

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่องการเกิดพฤติกรรมที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์	การเกิดพฤติกรรม		
	ใช่	ไม่ใช่	ไม่เคยเลย
อิทธิพลจากเพื่อน			
1. เมื่อเพื่อนชวนโคตเรียนท่านมักโคตเรียนตามเพื่อน			
2. เมื่อเพื่อนชักชวนสูบบุหรี่ท่านจะสูบบุหรี่ตามคำชักชวนเพื่อน			
3. เมื่อเพื่อนของท่านแต่งกายฝึกระเบียบท่านจะแต่งกายฝึกระเบียบตามเพื่อน			
4. เมื่อเพื่อนชักชวนให้ดื่มของมึนเมาเช่น สุรา เบียร์ ท่านจะดื่มของมึนเมานั้นตามคำชักชวนนั้น			
5. เมื่อเพื่อนของท่านชักชวนให้เล่นการพนันท่านจะเล่นการพนันตามคำชักชวนนั้น			
6. เมื่อเพื่อนชักชวนท่าน ไปลักทรัพย์ท่านจะไปลักทรัพย์กับเพื่อน			
7. เมื่อเพื่อนมาโรงเรียนสายท่านจะมาโรงเรียนสาย			
8. เมื่อเพื่อนบอกให้ท่านช่วยปกปิดความผิดด้วยการพูดเท็จ ท่านจะพูดเท็จเพื่อช่วยเพื่อน			
9. เมื่อเพื่อนชักชวนท่านดูสื่อลามกเช่น วีซีดีลามก ท่านจะดูสื่อลามกนั้นตามคำชักชวนของเพื่อน			
10. เมื่อเพื่อนมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับบุคคลอื่นท่านจะช่วยเพื่อน โดยการเข้าไปช่วยเพื่อน			
อิทธิพลจากครอบครัว			
11. ท่านมาโรงเรียนสายเนื่องจากครอบครัวไม่มีใครใส่ใจท่าน เช่น ไม่มีใครปลุกท่าน ไม่มีใครต่อว่าท่าน			
12. ท่านจะจับกลุ่มออกไปเที่ยวเตร่หลังจากเวลาเลิกเรียนกับเพื่อนเพราะไม่ต้องการอยู่บ้านตามลำพัง			
13. เมื่อท่านเห็นคนในครอบครัวสูบบุหรี่ท่านจะสูบบ้าง			

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์	การเกิดพฤติกรรม		
	ใช่	ไม่ใช่	ไม่เคยเลย
14. ท่านจะพูดเท็จเมื่อท่านทำความผิดเพราะไม่ต้องการถูกลงโทษจากครอบครัว			
15. เมื่อท่านเห็นคนในครอบครัวเล่นการพนันท่านจะไปลองเล่นการพนันบ้าง			
16. เมื่อท่านต้องการเงินแล้วครอบครัวไม่ให้ ท่านจะไปลักขโมยของคนอื่น			
17. เมื่อท่านเห็นคนในครอบครัวดื่มของมีเมาท่านจะลองดื่มบ้าง			
18. ท่านมักจะแสดงกิริยาก้าวร้าวและรุนแรงกับคนอื่น เพราะครอบครัวไม่เคยสอนหรือต่อว่าท่าน			
19. เมื่อท่านมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับคนอื่นครอบครัวของท่านจะเห็นว่าท่านถูกเสมอ			
20. เมื่อท่านเห็นคนในครอบครัวดูสื่อลามก เช่น วีซีดี ลามก ท่านจะไปหามาดูบ้าง			
อิทธิพลจากสื่อมวลชน			
21. เมื่อท่านเห็นการนำเสนอข่าวจากสื่อมวลชน เรื่องการก่อเหตุทะเลาะวิวาทท่านคิดว่าเป็นเรื่องของศักดิ์ศรีและท่านจะทำบ้าง			
22. เมื่อท่านเห็นคนสูบบุหรี่จากการนำเสนอของสื่อมวลชน เช่น จากละคร ท่านจะไปสูบบุหรี่บ้าง			
23. ท่านจะดูรายการที่ท่านชอบจนจบไม่ว่าจะดึกแค่ไหนจนทำให้ท่านมาโรงเรียนสาย			
24. ท่านจะแสดงกิริยาก้าวร้าวและรุนแรงกับคนอื่น เพราะท่านทำตามการนำเสนอของสื่อมวลชน เช่น จากละคร			
25. เมื่อท่านเห็นคนดื่มของมีเมา เช่น สุรา เบียร์ ผ่านทางสื่อมวลชน ท่านจะดื่มของมีเมานั้นบ้าง			
26. เมื่อท่านทำความผิดท่านจะพูดเท็จเพราะท่านทำตามตัวละครที่ท่านได้รับชมผ่านทางการนำเสนอของสื่อมวลชน			

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์	การเกิดพฤติกรรม		
	ใช่	ไม่ใช่	ไม่เคยเลย
27. เมื่อท่านเห็นฉากการเล่นการพนันผ่านทางสื่อมวลชน เช่น จากละคร ท่านจะไปหัดเล่นการพนันบ้าง			
28. เมื่อท่านเห็นการนำเสนอผ่านทางสื่อมวลชนเรื่องการลักทรัพย์ ท่านจะทำตาม			
29. ท่านจะออกไปเที่ยวเตร่หลังจากเวลาเลิกเรียนเพราะท่านทำตามตัวละครที่ท่านได้รับชมผ่านการนำเสนอของสื่อมวลชน			
30. เมื่อท่านเห็นการนำเสนอในเรื่องสื่อลามก เช่น จากละคร จากวีซีดี ท่านจะทำตามบ้าง			

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

มหาวิทยาลัยศิลปากร สภามวลีขสิทธิ์

ระเบียบโรงเรียนบ้านป่อระแหง

1. คุณลักษณะของนักเรียน

1.1 ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

1. มีทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ คงสภาพการอ่านออกเขียนได้และคำนวณได้
2. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง ตามธรรมชาติแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสังคม
3. สามารถปฏิบัติตนในการรักษาสุขภาพอนามัยของตนเอง ครอบครั้ว และสิ่งแวดล้อม
4. สามารถวิเคราะห์สาเหตุและแนวทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองและครอบครั้วได้อย่างมีเหตุผลด้วยทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
5. มีนิสัยไม่เห็นแก่ตัว ไม่เอาเปรียบผู้อื่น และอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข
6. มีนิสัยรักการอ่านและใฝ่รู้อยู่เสมอ
7. มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการทำงาน มีนิสัยรักการทำงานและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
8. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพและการเปลี่ยนแปลงของสังคมในบ้านและชุมชน
9. สามารถปฏิบัติตนตามบทบาทและหน้าที่ในฐานะสมาชิกที่ดีของบ้านและชุมชนตลอดจน

อนุรักษ์และพิทักษ์สิ่งแวดล้อม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีในชุมชน
 1.2 ความต้องการของโรงเรียนและชุมชน

1. เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำตักเตือน อบรม และสั่งสอน ของบิดามารดาและครูบาอาจารย์
2. มีความรักสามัคคีในหมู่คณะ มีน้ำใจ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รู้จักทำงานเป็นหมู่คณะ รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม เข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น
3. ช่วยกันดูแลรักษาทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ไม่ขูดขีดโต๊ะเรียนและฝาผนังโรงเรียน รู้จักการประหยัดการใช้น้ำ ไฟฟ้า พลังงานและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
4. แสดงความเคารพเมื่อพบครูทุกท่าน ทั้งโรงเรียนและนอกโรงเรียน กล่าวคำ สวัสดี ขอโทษ ขอบคุณ ในโอกาสอันสมควร
5. มาถึงโรงเรียนก่อนเวลา 7.30 นาฬิกา เพื่อร่วมกิจกรรมพิทักษ์สิ่งแวดล้อมและกิจกรรมยามเช้าของโรงเรียน
6. มีความซื่อสัตย์ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ประหยัด อดทน มีวินัย มีความรับผิดชอบต่องานตนเอง ครอบครั้ว และสังคม
7. ให้เกียรติ มีสัมมาคารวะ และรู้จักกาลเทศะในการแสดงออกต่อผู้ใหญ่ และบุคคลทั่วไป

2. ระเบียบการแต่งกายของนักเรียน

2.1 นักเรียนชาย

1. เสื้อเชิ้ตแขนสั้น สีขาว ระดับปฐมวัย ประถมศึกษาอักษรย่อ บ.ร. ระดับมัธยมศึกษาอักษรย่อ ม.บ.ร. และชื่อ – สกุล ของนักเรียนด้วยไหมสีน้ำเงินบนหน้าอก
2. กางเกงขาสั้นสีทึบ ทรงสุภาพ ไม่รัดรูป มีกระเป๋าด้านแนวตะเข็บข้างละ 1 กระเป๋า
3. รองเท้า – รองเท้าสีน้ำตาล รองเท้ามีเชือกผูกตามสีรองเท้า
4. ทรงผม ทรงนักเรียน
5. ชุดกีฬาตามแบบที่โรงเรียนกำหนด
6. เข็มขัดหนังสีน้ำตาล หัวเข็มขัดตราลูกเสือหรือหัวแหลม
7. เครื่องแบบนักเรียนทุกประเภทไม่มีการตกแต่งสีอื่น หรือลวดลายใดๆ

ข้อตักเตือนเครื่องแบบนักเรียนชาย

การแต่งกายใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้ ถือว่าเป็นการแต่งกายไม่เรียบร้อย ไม่เหมาะสมกับสภาพความเป็นนักเรียน และผิดระเบียบของโรงเรียน

1. สวมเสื้อตัวใหญ่หรือตัวเล็กเกินขนาด ไม่มีสาบน้าอก การพับแขนเสื้อ การปลดกระดุมเสื้อผิดวิธีผิดระเบียบของนักเรียน และเอาชายเสื้อนักเรียนน้าอกกางเกง
2. การไว้ทรงผมต่างๆที่ไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียน
3. สวมกางเกงที่หลวมหรือคับเกินไป สวมกางเกงได้สะคือ กางเกงขาสั้นหรือยาวเกินไป
4. เข็มขัดไม่กััดให้เรียบร้อย หัวเข็มขัดหรือสายเข็มขัดเป็นรูปต่างๆที่นอกเหนือจากหัวเข็มขัดที่เป็นของโรงเรียน
5. การปักอักษรที่หน้าอกใหญ่หรือเล็กเกินไป ปักด้วยอักษรลวดลาย โดยเจตนาให้เกิดความผิดระเบียบ
6. การสวมถุงเท้าที่มีแถบสีต่างๆ หรือลวดลาย สั้นหรือยาวเกินไป
7. การสวมรองเท้าที่มีลวดลายขอบไม่เป็นสีเดียวกับรองเท้า
8. ให้สวมเครื่องประดับได้เฉพาะนาฬิกาเท่านั้น

2.2 นักเรียนหญิง

1. เสื้อคอบัวในระดับปฐมวัย ประถมศึกษาและคอปกทหารเรือสีขาวในระดับมัธยมศึกษา
2. ระดับปฐมวัย ประถมศึกษาอักษรย่อ บ.ร. ระดับมัธยมศึกษาอักษรย่อ ม.บ.ร. และชื่อ – สกุล ของนักเรียนด้วยไหมสีน้ำเงินบนหน้าอก
3. กระโปรงจีบรอบสีน้ำเงินหรือกรมท่า ขาวคลุมเข่า

4. รองเท้า – ถุงเท้าสีขาว หนักรหรือผ้าใบ หุ้มส้น ไม่มีลวดลาย มีลายรัดหลังเท้า
5. ตัดผมทรงนักเรียนความยาวเสมอดึงหู ไม่ชอยหรือคัต
6. เครื่องประดับให้มีได้เฉพาะนาฬิกาข้อมือเท่านั้น
7. ระดับประณมปลายถึงมัธยมศึกษาใช้คอกของสีน้ำเงินหรือกรมท่า
8. ชุดกีฬาตามแบบที่โรงเรียนกำหนด
9. มีเสื้อซับในสีขาว สำหรับนักเรียนหญิงทุกระดับชั้น
10. เครื่องแบบนักเรียนทุกประเภท ไม่มีการตกแต่งสีส้น หรือลวดลายใดๆ

ข้อตักเตือนเครื่องแบบนักเรียนหญิง

การแต่งการอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้ ถือว่าเป็นการแต่งกายไม่เรียบร้อย ไม่เหมาะสมกับสภาพความเป็นนักเรียน และผิดระเบียบของโรงเรียน

1. การใช้เสื้อผ้าบางเกินไป
2. การใช้รองเท้า – ถุงเท้าที่มีลวดลายต่างๆ
3. การใช้เครื่องประดับอื่นๆ
4. การปักอักษรที่หน้าอกใหญ่หรือเล็กจนเกินไป ปักด้วยอักษรลวดลาย

3. ระเบียบว่าด้วยความประพฤติตนของนักเรียน
 เพื่อให้ให้นักเรียนประพฤติตนในแนวทางที่ถูกต้อ จึงได้ใช้ระเบียบว่าด้วยความประพฤติ

ของนักเรียนในโรงเรียนบ้านบ่อระแหง ความประพฤติต่อไปนี้ถือว่าไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียน

- 3.1 เที้ยวเตร็ดเตร่อยู่ในสาธารณะ สถานเริงรมณ์ หรือทำลายทรัพย์สินสมบัติของโรงเรียน
- 3.2 แสดงกิริยาไม่สุภาพในที่สาธารณะ
- 3.3 มั่วสุมหรือสร้างความเดือดร้อนรำคาญอย่างใดอย่างหนึ่ง
- 3.4 เล่นการพนันทุกชนิด
- 3.5 ทะเลาะวิวาทกับผู้อื่น
- 3.6 การเที้ยวเตร่ที่นอกเหนือจากการไปกับผู้ปกครอง หรือได้รับอนุญาตจากโรงเรียน
- 3.7 สูบบุหรี่ สูบกัญชา เสพสุรา ยาเสพติด หรือของมีนเมาอย่างใดอย่างหนึ่ง
- 3.8 เข้าไปในสถานบริการตามที่กฎหมายว่าด้วยสถานบริการที่อื่นใดที่มีลักษณะคล้ายโรง
 จำนำ
- 3.9 การเข้าไปในร้านเกมส์คอมพิวเตอร์หรือร้านสนุกเกอร์
- 3.10 เข้าไปในงานหรือร่วมงานสังสรรค์ และงานที่มีการเต้นรำ หรือการแสดงที่ไม่
 เหมาะสมกับสภาพการเป็นนักเรียน
- 3.11 คบค้าสมาคมกับเพศตรงข้าม ซึ่งไม่เหมาะสมกับความเป็นนักเรียน

- 3.12 ประพฤติตนในทำนองสุ์สาว ทั้งเพศตรงข้ามและเพศเดียวกัน
- 3.13 มีวัตุระเบิดหรืออาวุธติดตัวซ่อนไว้ หรือมีไว้ในครอบครอง
- 3.14 หลบหนีโรงเรียน
- 3.15 ไว้ผมทรงผิดระเบียบ
- 3.16 กระทำการอันเป็นปฏิปักษ์ต่ออำนาจการบริหารของโรงเรียน หรือบังคับขู่เข็ญ ยุยง ส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนกระทำความผิดเช่นนั้น
- 3.17 เมื่ออยู่ในชุกนักเรียนปล่อยขายเสื้อออกนอกกางเกงไม่ว่าจะในหรือนอกโรงเรียน
- 3.18 ประพฤติผิดระเบียบวินัยของโรงเรียนบ่อยๆ
- 3.19 ประกวดนายแบบ นางแบบ นางงาม ในงานต่างๆที่ไม่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน
- 3.20 สร้างความรำคาญให้แก่ผู้สัญจรไปมา

4. ระเบียบว่าด้วยการมาโรงเรียนและการเรียน

- 4.1 เป็นหน้าที่ของนักเรียนที่จะต้องมาถึงโรงเรียนตอนเช้าก่อนเวลาเข้าแถว
- 4.2 นักเรียนต้องมาเข้าแถวตามสัญญาณที่โรงเรียนกำหนด
- 4.3 ร้องเพลงชาติ สวดมนต์ และกล่าวคำปฏิญาณตน โดยพร้อมเพียงกัน
- 4.4 นักเรียนตามตารางเรียนของแต่ละห้อง และไม่เข้าเรียนสาย
- 4.5 ตั้งใจเรียนและเชื่อฟังคำสั่งสอนของครูผู้สอน ไม่แสดงกิริยาที่ไม่ควร ไม่เล่นในเวลาเรียน
- 4.6 นักเรียนคนใดที่มีความจำเป็นจะต้องขาดเรียนให้ส่งใบลาต่อครูประจำชั้น
- 4.7 คาบใดไม่เข้าเรียนต้องได้รับอนุญาตจากครูผู้สอนก่อน
- 4.8 ไม่ทำการบ้านหรืองานตามที่ครูผู้สอนมอบหมายให้ไว้ในตารางเวลาของวิชาครูคนอื่นจนครูประจำวิชาต้องรายงานต่อครูประจำชั้นหรือผู้อำนวยการโรงเรียน ถือว่ามีความผิด
- 4.9 นักเรียนที่ขาดเรียนเกินกว่าที่กำหนด จะไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าสอบปลายภาคเรียนของภาคการเรียนนั้นๆ

5. ระเบียบว่าด้วยการเคารพครูของนักเรียน

การแสดงความเคารพต่อครู อาจารย์ และแขกผู้มาเยือน เป็นการแสดงออกของผู้ที่ได้รับการศึกษาอบรม ถือเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่นักเรียนจะต้องปฏิบัติ ดังนี้

- 5.1 อาจารย์ทุกคนของโรงเรียนถือว่าเป็นครู อาจารย์ของนักเรียนทุกคน ต้องทำความเคารพอย่างสูง
- 5.2 เมื่อครู อาจารย์เข้าห้องสอนในชั่วโมง ให้นักเรียนที่อยู่ในห้องเรียนกล่าวคำว่า “สวัสดี”
- 5.3 เมื่อจบชั่วโมงสอนแล้ว ให้นักเรียนทุกคนแสดงความขอบคุณ กล่าวคำว่า “ขอบคุณ”
- 5.4 การเดินสวนทางกับครู อาจารย์ ในบริเวณ โรงเรียน ให้นักเรียน กล่าวคำว่า “สวัสดี”

- 5.5 การเข้าพบครู อาจารย์ ที่โต๊ะทำงาน ต้องขออนุญาตแล้วกล่าว “สวัสดี” ก่อนเข้าห้องพัก
ครู
- 5.6 ให้การต้อนรับแขกผู้มาเยือนด้วยไมตรีจิต กล่าว “สวัสดี” และหยุดยืนตรงเพื่อให้เกียรติ
หากเดินสวนกัน

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์

ระเบียบโรงเรียนวัดศาลานาราม
ว่าด้วย กฎ ระเบียบ และวินัยนักเรียน
พุทธศักราช 2542

หมวดที่ 1 ระเบียบทั่วไป

1. นักเรียนของโรงเรียนวัดศาลานารามพึงปฏิบัติตามระเบียบและวินัยโดยไม่ฝ่าฝืน เพราะระเบียบก่อให้เกิดความดีแก่หมู่คณะและบุคคล
2. นักเรียนของโรงเรียนวัดศาลานารามจะต้องมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ การหยุดเรียน ด้วยประการใดก็ตามนักเรียนต้องส่งใบลาที่มีผู้ปกครองลงนามรับรอง
3. นักเรียนของโรงเรียนวัดศาลานารามพึงปฏิบัติตนเป็นคนดี มีความขยันหมั่นเพียร
4. นักเรียนของโรงเรียนวัดศาลานารามพึงปฏิบัติตนเป็นผู้มีระเบียบ วินัย มีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
5. นักเรียนของโรงเรียนวัดศาลานารามต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อชาติ ท้องถิ่น และครอบครัว โดยมีความเข้าใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
6. นักเรียนของโรงเรียนวัดศาลานารามควรมีบุคลิก พละนาแม่ที่ดีทั้งทางร่างกายและจิตใจพร้อมทั้งเคารพในสิทธิของผู้อื่น
7. นักเรียนของโรงเรียนวัดศาลานารามควรมีความรู้ เข้าใจ และเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม
8. นักเรียนของโรงเรียนวัดศาลานารามทุกคนต้องฝึกฝนการเรียนรู้ มีความประหยัดและยุติธรรม
9. นักเรียนของโรงเรียนวัดศาลานารามต้องไม่ปฏิบัติ ดังนี้
 - 9.1 แต่งกายไม่เรียบร้อย
 - 9.2 ขัดขืนคำสั่งของครู
 - 9.3 เล่นการพนัน
 - 9.4 ก่อการทะเลาะวิวาทและขโมยของผู้อื่น
 - 9.5 แสดงกิริยาหรือท่าทางที่ไม่สุภาพต่อเพื่อน บิดามารดาและครู
 - 9.6 เข้าห้องพักครูก่อนได้รับอนุญาต
 - 9.7 พุดคำหยาบคาย
 - 9.8 ไม่มีความรับผิดชอบในหน้าที่

9.9 เสพสิ่งเสพติด

9.10 มาโรงเรียนสายและขาดเรียนบ่อย

10. นักเรียนของโรงเรียนวัดศาลาवनารามเป็นผู้ที่มีกิริยาจาจาสภาพ มีสัมมาคารวะและมีศีลธรรมอันดีงาม

11. นักเรียนของโรงเรียนวัดศาลาवनารามพึงเรียงลำดับอาวุโส

12. นักเรียนของโรงเรียนวัดศาลาवनารามใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์แก่ตนเอง ครอบครัวและผู้อื่น

หมวดที่ 2 ระเบียบการแต่งกาย

นักเรียนชาย

1. เสื้อ เป็นเสื้อเชิ้ตคอปกตั้ง สีขาว ปักชื่อและนามสกุลที่อกเสื้อด้านซ้าย บนกระเป๋าสีเสื้อปักชื่อย่อของโรงเรียน “ ส.ล. ” ที่อกด้านขวา และปักดาวที่ปกเสื้อด้านขวาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปักดาว 1 ดวง มัธยมศึกษาปีที่ 2 ปักดาว 2 ดวง และมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปักดาว 3 ดวง

2. กางเกง เป็นกางเกงใช้วัสดุที่เอวมีจีบข้างละ 2 จีบ ขนสั้นหรือยาวก็ได้ กระเป๋าสองข้าง

3. เข็มขัด ใช้เข็มขัดลูกเสื้อสีน้ำตาล

4. รองเท้า รองเท้าผ้าใบสีน้ำตาลและถุงเท้านักเรียนสีน้ำตาล

5. ชุดกีฬา ตามแบบที่โรงเรียนกำหนด

6. เครื่องแบบลูกเสือ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 4 ใช้เครื่องแบบลูกเสือสำรอง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 ใช้เครื่องแบบลูกเสือสามัญ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3 ใช้เครื่องแบบลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่

7. ทรงผม ให้ตัดผมทรงนักเรียน ผมหน้ายาวไม่เกิน 3 เซนติเมตร

8. ห้ามใส่เครื่องประดับทุกชนิด

นักเรียนหญิง

1. เสื้อ คอปกทอาหารเรือสีขาว ปลายแขนจีบข้างละ 3 จีบ มีกระเป๋าท้ายเสื้อด้านขวามือ ปักชื่อและนามสกุลที่อกเสื้อด้านซ้าย ปักชื่อย่อของโรงเรียน “ ส.ล. ” ที่อกด้านขวา และปักดาวที่ปกเสื้อด้านขวาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปักดาว 1 ดวง มัธยมศึกษาปีที่ 2 ปักดาว 2 ดวง และมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปักดาว 3 ดวง

2. กระโปรง สีกรมท่า จีบข้างละ 3 จีบ ยาวคลุมเข่าประมาณ 2 – 3 นิ้ว
3. รองเท้า เป็นรองเท้าหนังสีดำ หัวมน มีสายรัดหลังเท้าและถุงเท้านักเรียนสีขาว
4. ชุดกีฬา ตามแบบที่โรงเรียนกำหนด
5. เครื่องแบบยูวกาชาดและเนตรนารี

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 4	ใช้เครื่องแบบยูวกาชาด
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 – 6	ใช้เครื่องแบบยูวกาชาด
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3	ใช้เครื่องแบบเนตรนารี
6. ทรงผม ผมทรงนักเรียนตัดสั้นเห็นดึ่งหูประมาณ 0.5 เซนติเมตร ห้ามซอย คัด และเปลี่ยนสีผม
7. ห้ามใส่เครื่องประดับทุกชนิด

หมวดที่ 3 ระเบียบการปฏิบัติตนเมื่อมาโรงเรียนสาย

1. เมื่อมาโรงเรียนไม่ทันเข้าแถวเคารพธงชาติห้ามเข้าแถวโดยไม่ได้รับอนุญาต ให้เข้าแถวในกลุ่มผู้ที่มาสาย
2. เมื่อฝ่ายปกครองลงบันทึกแล้วให้นักเรียนร้องขอธงชาติ ตีวงมนต์ หน้าห้องเรียนได้
3. ถ้านักเรียนมาสายหลายครั้งติดต่อกันฝ่ายปกครองจะมีหนังสือถึงผู้ปกครองให้รับทราบ เพื่อจะได้แก้ไขต่อไป

มหาวิทยาลัยศิลปากร สภานิสิต

ประวัติย่อของผู้ศึกษา

ชื่อ – สกุล นางสาวชลิตา จุลกิจวัฒน์
 วัน เดือน ปีเกิด 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2528
 สถานที่เกิด กาญจนบุรี
 ที่อยู่ปัจจุบัน 133/1 หมู่ 3 ตำบลพนมทวน อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี 71140

ประวัติการศึกษา

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนกาญจนานุเคราะห์ จังหวัดกาญจนบุรี
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	โรงเรียนกาญจนานุเคราะห์ จังหวัดกาญจนบุรี
ระดับปริญญาตรี	คณะวิทยาการจัดการ สาขาวิชาการจัดการชุมชน มหาวิทยาลัยศิลปากร

มหาวิทยาลัยศิลปากร สงวนลิขสิทธิ์